Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXVIII Ч. 73. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 17-го КВІТНЯ 1981 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK FRIDAY, APRIL 17, 1981 No. 73. VOL. LXXXVIII

Христос Воскрес — Воскресне Правда!

„ВІДНОВІМ СЕБЕ В ПОШАНІ ДО ЦЕРКВИ..."

(ВЕЛИКОДНІЙ ПРИВІТ УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛИЦЬКИХ ІЄРАРХІВ ЗСА)

Високопреподобні і Всечесні Отці,
Преподобні Сестри,
Дорогі в Господі Браття і Сестри!

Вітаємо Вас Великоднім привітом: Христос Воскрес — Воістину Воскрес! Ці короткі слова „Христос Воскрес — Направду Воскрес" стали наріжним каменем нашої християнської релігії. На цих словах основана наша Церква, наша християнська віра і наша надія на щасливу вічність.

Христос Спаситель час від часу ясно і виразно говорив своїм апостолам про свою смерть і Воскресіння. „Оце йдемо в Єрусалим, і Син Чоловічий буде виданий первосвященикам та книжникам, і засудять його на смерть, і видадуть його поганим, і насміхатимуться з нього, плюватимуть на нього, бичуватимуть його й уб'ють, він же по трьох днях воскресне" (Марко 10, 33-34).

Коли книжники і фарисеї домагалися від Ісуса Христа знаку, чуда, доказу, що Він є Божим Сином, Спаситель відповів: „Лукаве поріддя і перелюбне вимагає знаку, та знаку не буде йому дано, як тільки знак пророка Йони. Як Йона був у нутрі кита три дні і три ночі, так буде Син Чоловічий у лоні землі" (Мат. 12, 39-40).

Жидівська старшина добре пам'ятала ці пророцтва. Коли тіло Христове було зложене до гробу, юдеї просили Пилата, щоб він опечатав гріб і щоб військо стерегло той гріб до третього дня (Мат. 28, 63). Та хоч гріб був опечатаний і хоч римське військо стерегло його, „Воскрес Ісус із гробу, як провістив, подав нам життя вічне і велику милість", співає наша Церква в пасхальній відправі.

У перших віках християнства ворожі погани деколи насміхалися з християн, кажучи: „Ви почитаєте Бога Розп'ятого на хресті". Християни відповідали їм: „Так! Ми почитаємо Розп'ятого Бога на хресті. Але той наш Бог Розп'ятий своєю Божою силою встав із гробу, Він смертю і Воскресінням подолав смерть і нам дарував вічне життя".

Своїм славним Воскресінням Христос Спас доказав, що Він є всемогутнім Богом і послідовно Його наука є правдива, вічна, Божа. Тому св. Павло писав до християнської громади в Коринті: „Коли Христос не воскрес, то марна проповідь наша, то марна і віра ваша" (1 Кор. 15, 14). „Алеж Христос таки справді воскрес із мертвих" (там же 20).

Які ми, Дорогі в Христі, щасливі, що ми повірили в Христа, що ми належимо до Його Церкви основаної на скелі! Св. Павло з радістю кликав: „Я знаю кому я повірив" (2 Тим. 1, 12). Ми знаємо, кому ми повірили. Ми повірили Божому Синові, який кличе до нас: „Бадьортеся, Я подолав світ" (Ів. 16, 33). Ми повірили Христові Христові, який запевняє нас: „Я з вами по всі дні аж до кінця віку" (Мат. 28, 20).

Тож, радіти нам з Воскреслим Спасителем світу! „Брати мої любі... Радуйтеся завжди у Господі", каже Апостол (Фил.4,4). До цієї радости закликує нас Великодня Літургія: „Небеса достойно нехай веселяться, земля ж нехай радіє, нехай святкує увесь видимий світ і невидимий: Христос бо воскрес — радість вічна". „Цей день, що його вчинив Господь, радіймо і веселімся!"

Один тільки смуток й одна в нас журба тому, що наша Українська Церква за залізною заслоною позбавлена свободи, карається у кігтях червого антихриста. Там не гомонять Великодні дзвони, там гріб і плащаниця, там наші рідні зносять до неба свої знеможені руки, а з їхніх грудей зноситься благальна молитва: „Устань, Боже, судити землю" (Пс 82,8). „Стань, Господи! Нехай розсипляться вороги твої!" (Чис. 10, 35). Ми подивляємо їхню віру, їхню посвяту для Христа, бо вони своїми муками, каторгами і кров'ю пишуть світлі сторінки Христової Церкви. Їхні терпіння стягають з неба благословення на нашу Церкву у вільному світі. Бо наша Церква в діяспорі замітно розвивається, зростає, викликує подив усього християнського світу. Папа Іван Павло II постійно пам'ятає про Українську Церкву в Україні, молиться за кращу її долю й опікується нами у вільному світі. Наш Первоієрарх Блаженніший Отець Йосиф і наші Владики наглядно відчувають силу терпінь і бачать овочі молитов наших ісповідників і мучеників. Тож, кріпімо себе надією скорого воскресіння нашої Матірної Церкви в Україні! Вона скине безбожницькі кайдани і житиме свобідно на вільній землі.

Хай же ж цей Празник Христового Воскресіння скріпить нашу віру! „Майте віру в Бога", каже Господь (Марко 11, 22).

Відновім себе в пошані до авторитету Церкви!

Святкуймо з Богом у серці, з Євхаристійним Христом у наших душах!

Передусім же святкуймо об'єднані євангельською любов'ю! „Воскресіння день просвітімся торжеством, одні одних обнімімо і скажімо: Браття, і тим, що нас ненавидять, простім все з Воскресінням", — співаємо у Великодній Утрені.

Ми, Ваші духовні Пастирі, бажаємо Вам Веселих Свят, — бажаємо, щоб цей Великдень був для Вас найбільш радісним днем у цьому році. Ми бажаємо Вам і Вашим рідним обильних ласк від Христа — Переможця над силами темряви. Хворим бажаємо здоров'я і терпеливости переносити терпіння, засмученим бажаємо потіхи, осамітненим — опіки і надії, віддаленим від Христа — бажаємо ласки зблизитися до Нього! Хай Христовий мир і Його свята любов буде з Вами! Веселих Свят!

† Степан
Архиєпископ, Філядельфійський Митрополит

† Василь
Єпископ Стемфордський

† Іннокентій
Єпископ Чікагський

Роман Завадович

ХРИСТОС ВОСРЕС!

Під зорями земля ще буде спати,
Ще місто мла вкриватиме густа,
А ми до церкви підем привітати
Воскреслого Христа.

В церкві так велично, світло буде,
Заграють дзвони із церковних веж,
І разом з ними заспівають люди:
„Христос Воскрес!"

Христос воскрес, щоб злоба не раділа,
Щоб острахом здригалися кати,
Щоб праведні з надією і сміло
Ішли вперед до світлої мети.

І зійде сонце, наче кругла паска,
Мов писанка, розквітне вся земля —
Радіймо, браття! Великодня казка
Гаївкою хай серце звеселя!

Співаймо, браття, в великоднім колі,
І Господа воскреслого молім,
Щоб обновивсь весною щастя й волі
Наш Рідний Край, наш Дім!

„РАДОСТИ ПОТРЕБУЄМО ЯК НАРІД..."

(СОБОРНЕ ВЕЛИКОДНЄ ПОСЛАННЯ ІЄРАРХІЇ ПОМІСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ).

Христос Воскрес!
„Темрява проминула і правдиве світло вже світить" (І Ів. 2, 8).

Дорогі в Христі Браття і Сестри!

Христос своїм воскресенням дає всім нам велику надприродну радість. Ми переживаємо її кожного Великодня, нею як християни, повинні ми жити постійно. Це тому так, що Христове воскресення — є прославою Його самого — нашого Господа, Учителя і Володаря. Хто вдумався у Христові страсті, хто переживав їх, хто йшов з Христом, як Він падав під тяжким хрестом, той зрозуміє і відчує, чим є великодня радість для душі. З воскресенням зникли всі сліди страшної муки, остались тільки прославлені рани, які переконали апостола Тому про Христове воскресення, але вже не було терпіння в Христа. Церква радіє тою перемогою і в захопленні закликає Богоматір, щоб Вона разом з усіма вірними брала участь у цій великодній радості: „А Ти, Чистая, красуйся, Богородице, востанням Рождення Твого" (Канон Пасхи, 9 пісня).

Іншою причиною нашої радости — це потіха для апостолів. Велика П'ятниця вчинила в їхніх душах, в їхніх умах таке спустошення, яке важко собі уявити. І ось по ночі, в якій зникло для них всяке світло, являється апостолам Світло і Життя чудесно переможне, про що навіть вони не могли мріяти. Настав ранок невимовно славного дня, благословенний ранок історії світу, ранок вічного світла. Апостоли вже бачать, що Христос — їх Спаситель, їх Учитель — переміг світ. Знають, що Він живе, бо Його побачили і з Ним говорили: „Раділи учні побачивши Господа" (Ів. 20, 20). Вони знають, що Він є Господом і Богом, якому поклониться всяке коліно на небі, на землі й під землею (Фил. 2, 10).

Тая жива певність апостолів і учнів Ісуса про Христову перемогу перейшла зразу на цілу Церкву і до сьогодні вона не зменшилася, не послабла, а скріпилась, зміцніла. Нинішня Церква є тая сама апостольська Церква — вічно жива по всіх кінцях землі. Та Церква з палаючим серцем переходить радісний двотисячний шлях з Емауса до Єрусалиму, проголошуючи радісну великодню новину: „Христос справді воскрес" (Лк.24,34). У тій Церкві є той самий Петро, той сам собор апостолів, той сам гурт 500 осіб, що також бачив воскреслого Христа. То є новий люд, що прийшов з темряви до світла, покликаний доброю новиною світла й воскресення.

Близько перед Вознесенням молоденька Церква питала свого Вчителя й Основника: „Чи прийшов вже час, в якім знову відбудуєш Ізраїлеві царство?", а Христос їм відповів: „То не ваша справа знати час і годину" (Діяння 1, 6). Від цієї пам'ятної хвилини проминуло вже багато таких „часів" і „годин", але Церква не звільняє свого ходу, бо знає, що Отець у своїй всемогучості діє тисячоліттями і ті всі тисячоліття до Нього належать, бо Він — Бог віків. Без огляду на те, як довго можуть тривати ті тисячоліття — їх опромінює Сонце, що вже зійшло.

Ще іншою причиною великодньої радости — це духовне скріплення кожного з нас, бо „Христос учора й сьогодні той самий навіки" (Євр. 13, 8). В Ньому кожний знаходить живе і люблячe серце, знаходить батьківщину поза засягом гробу і смерти.

Страх перед смертю переслідує людину. Смерть для неї є противна, її не хоче прийняти. Бути, щоб скінчитись; народитись, щоб вмерти — це загадка для розуму. Думка принимає смерть як насилля і кривду для людської природи. Ця постійно гнітюча думка тяжіла над усім людством від самого початку, ця думка тяжить і сьогодні над тими всіми, які не приймають правди про Христове воскресення. Відколи людина прийшла на світ, змагається зі смертю і завжди програє. Навіть наймогутніші люди стають безпомічними й безрадними перед нею і найбільш горді падають на коліна перед смертю, що косить всіх. Усіх, крім Христа, якого знає історія як одинокого й остаточного переможця над смертю. Хоч він вмер і був похований, Його гріб став найбільшим глумом над смертю, той гріб не був кінець Христа, але друга колиска Його життя, і св. Павло з піднесеним духом писав: „Смерть поглинута перемогою. Де твоя, смерте, перемога? Де твоє, смерте, жало?" (І Кор. 15, 54-55).

Те, що сталось з Христом станеться і з нами. „Хто в мене вірує, навіть коли помре — житиме!" (Ів.11,25). Скільки сліз осушила та обітниця, скільки спинила розпуки, скільки потішила і скріпила сердець і скільки освободила людей від гнітючої думки про ніч вічну. Ми не переходимо в ніщо, в порожнечу, але в світлі воскресення йдемо назустріч світлому й вічному майбутньому існуванню. Смерть не є більше знищенням дорогих нам осіб, але їх піднесенням до ліпшого життя, яке приготовив нам Господь — „я йду приготовити вам місце" (Ів. 14, 2). „Отче! Хочу, щоб ті, яких ти дав мені, були там де я, щоб і вони були зо мною" (Ів. 17, 24). Отець, що не є Богом мертвих, але живих, не створив нас, щоб ми померли навіки. Він не поступає так як люди, — що роблять, будують, а потім нищать, що люблять, а потім забувають, що рішають, а потім жалують, що йдуть вперед, а потім вертаються.

Після воскресення Христа — кожний гріб — це друга колиска, кожний цвинтар — це тільки місце спочинку, де тепер спочивається, подібно як зерно спочиває під скрбою землі, очікуючи весни і свого пробудження. Також і ми будемо очікувати моменту пробудження на голос ангельської труби, щоб розірвати печаті смерти й гробу, щоб відкинути могильний камінь і повернутись до світла. Цю певність дає нам Христове воскресення.

Думка про Христа не є отже, спомином про померлу особу. Христос живе, живе Його душа і Його прославлене тіло, б'ється Його серце, Його уста говорять і Його очі бачать. Хоч для нас Він невидимий, але завжди близько коло нас, чує наші слова, бачить наші діла — малі і незамітні. Бачить також і важливіші наші почини, оживлені найліпшими намірами, звертається і до нас, кажучи: „Ось я з вами по всі дні аж до кінця віку" (Мт. 28, 20). З нашою рукою в Його теплій руці вступаємо і ми в безсмертність і прямуємо до вічного життя, до життя з Ним і в Нім. Будьмо певні вже тепер, що і ми переможемо смерть, переможемо гріх і страх, завдяки любові Христа, що нас полюбив, бо Він живе і більше не вмирає.

Зближається Пасха — поразка гріха і кінець смерті, надходить Великдень, а з ним нове життя і відродження. Тому каже св. Пало: „вже пора вам прокинутись із сну; тепер бо ближче нас спасіння, ніж тоді як ми увірували. Ніч проминула, день наблизився. Відкиньмо, отже, вчинки темряви і одягнімся в зброю світла" (Рим. 13, 1-14). Нехай те великоднє світло охопить наші душі, не як проминаюча хвиля щастя, але як Божа сила відродження і життя.

Дорогі в Христі Браття і Сестри! Кожний великий празник нашої святої віри дає нам нагоду одну якусь правду віри поглибити і пережити. І ось ці думки про великодню радість і її джерело нехай стануть предметом і Вашої молитовної призадуми. Тоді тая радість Ваша буде повна, правдиво надприродна, вона допоможе Вам стрінути правдиво по-християнськи всі трудноші, прикроші включно із смертю, але теж покаже Вам, якою благословенною є для нас надприродна радість, а якою блідою і короткотривалою та й не раз пустою є всяка земська радість і втіхи. Христос — наша радість, в Нім радуймося й Його воскресення є для нас основою тієї радости.

(Продовження на ст. 3)

„ХРИСТОС ЖИВЕ, АЛИЛУЯ!"

(ВЕЛИКОДНЄ ПОСЛАННЯ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЄВАНГЕЛЬСЬКО-БАПТИСТСЬКОГО БРАТСТВА)

„А янгол озвався й промовив жінкам: „Не лякайтеся, бо я знаю, що Ісуса розп'ятого ви шукаєте. Нема Його тут, — Він воскрес!" (Св. Мат. 28: 5-6)

Дорогі у Христі Брати та Сестри!

У День Світлого Христового Воскресіння в імені Всеукраїнського Євангельсько-Бабтистського Братства — Української Баптистської Церкви — сердечно вітаємо Вас привітом тріумфу, перемоги та радости правдивої. Христос Воскрес!

Найтемніший день в історії людства — це день, коли Христос був розп'ятий. Він робив добро, відкривав очі сліпим, давав слух глухим, оздоровляв недужих, воскрешав мертвих; Він виголосив найкращі проповіді в світі, говорячи: „На Мені Дух Господній, бо Мене Він помазав, щоб Добру Новину звіщати вбогим. Послав Він Мене проповідувати полоненим визволення, незрячим прозріння, відпустити на волю пригноблених" (Єв. Луки 4: 18). Своїм світлом, проміннями й теплом Своєї любови Він краще осяяв і зогрів світ, ніж сонце освітлює й огріває землю. Його життя запалювало надхненням душі людські до великих подвигів віри, до боротьби за високі ідеали волі та щастя людини. Він був досконалим втіленням усього того, що є вищим добром, абсолютною справедливістю і блаженством духа.

Грішні люди розп'яли Його, бажаючи заглушити ту Правду, яку Він проповідав, загасити те Світло, яке Він приніс у світ і яким Він Сам є. Але Бог воскресив Його, розірвавши кайдани смерти, і Живий Христос проголосив для темного людства всіх віків: „Я Світло для світу. Хто йде вслід за Мною, не буде ходити в темряві той, але матиме світло життя" (Єв. Івана 8: 12).

Тому найсвітліший день у історії — це Великдень — День Світлого Христового Воскресіння, бо Великдень — це маніфест Божої любови до світу. Христос полюбив Своїх до смерти і то смерти хресної. Смуток Його перших учнів Він перетворив у невимовну радість і вони, надхненні фактом Його воскресіння, з високим духом героїзму віддавали своє життя за Правду, за Віру, за Бога.

Понад дев'ятнадцять століть кануло в історію, але Христос живе. Він любить нас, Він заступається за нас і в тяжких переживаннях недолі, горя та упадку духа нам треба тільки почути Його голос: „Не лякайтеся! Я з вами аж до кінця віку!"

Великдень — це не тільки повість про те, що сталося на початку християнської ери, — це величе проголошення того тріюмфального факту, що Христос воскрес із мертвих і Він живе й тепер. Живе у нас, для нас і з нами!...

Життя християн ніколи не було вквітчане рожами. Християни завжди страждали й тепер вони терплять переслідування за віру в Бога від безбожного комунізму в Україні. Але яка різниця, коли християни йдуть навіть „долиною смертної темряви", але вони не самі, з ними йде живий Христос, який озброює їх духом героїзму, відваги та посвяти до великих чинів. Бо хоч Він і каже: „Страждання зазнаєте в світі", але Він — воскреслий Спаситель — має слово надхнення: „Будьте відважні: Я світ переміг! Я є з вами!"

Христос живе, там, де кипить життя віри, життя боротьби за високі принципи християнства. Христос живе там, де між християнами панує згода, братерство, любов і „мир Божий, що вищий від людського розуму". Христос живе там, де є дух молитви.

(Продовження на ст. 8)

ТІЛЬКИ В ХРИСТІ — СПРАВЖНЄ ВИЗВОЛЕННЯ!

(ВЕЛИКОДНЄ ПОСЛАННЯ ГОЛОВНОЇ УПРАВИ УКРАЇНСЬКОГО ЄВАНГЕЛЬСЬКОГО ОБ'ЄДНАННЯ В ПІВНІЧНІЙ АМЕРИЦІ)

„Та нині Христос воскрес із мертвих, — первісток серед покійних" (1 Кор. 15, 20).

Дорогі у Христі Брати й Сестри в Україні та в розсіянні сущі — Христос Воскрес!

Як у природі чергуються холодні пори року з теплими, так і в житті людини, чи народу можуть чергуватися досягнення з невдачами, поразки з перемогами. Такі до глибини серця трагічні події пережив в останніх днях Свого туземного життя Ісус Христос. Ці суперечні події були також тяжкими до зрозуміння і для „малого стада" послідовників Учителя з Назарету. Та вже саме з'явлення воскресшого Христа Своїм учням утвердило їхню захитану віру в вищий і духовний світ. Це нове просвічене розуміння післанництва Христового стало наріжним каменем місії та призначення апостолів і Християнської Церкви: „Та нині Христос воскрес із мертвих..." (1 Кор. 15; 20). Вислів цього залишив нам безсмертний Тарас Шевченко, коли писав:

„А Ти
Возстав од гроба, Слово встало!
І Слово Правди понесли
По всій невольничій землі
Твої апостоли святії".

Під цю пору нам добре відоме обвинувачення, кидане на адресу християнства тими, що, власне, самі принесли найгіршу тиранію для людського духа й тіла.

В ньому вони твердять, що християнство присипляє людей та робить їх рабськи відданими своїм гнобителям. Первісні християни дають нам доказ зовсім чогось протилежного. Вони, озброєні вірою в перемогу Христа над Своїми ворогами, зводили найбільш героїчний бій із темними силами цього світу. У цей великодній час історія, більш як колинебудь, пригадує нам, що на крові мучеників побудована Церква Христова, та що „сили адові не переможуть її" (Матв. 16; 18).

Незаперечною правдою лишається, що основою людського поступу таки в першій мірі мусить бути духовність, а не самі тільки матеріяльні здобутки. Спокусник давав Христові всі царства цього світу та їхню славу, а вимагав тільки, щоб Він за це поклонився йому. Ісус відкинув це з погордою і відповів: „Господу Богу своєму вклонятися будеш, і будеш служити одному Йому!" (Матв. 4; 10).

(Закінчення на стар. 8)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Subscription: 1 year — $30.00, 6 months — $16.00, 3 months — $9.00.
UNA members 65¢ a month. Change of address — 50¢. Make checks or money orders payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

У Христове Воскресіння — будьмо одним

Якщо призадумаємося над цією істиною-істин, яка ще існує у глибині нашої душі, але якось призабута, то вона нам пригадає основну правду, що Христос тільки ради спасення усього людства, тільки ради любови до нього, прийшов на землю, щоб перетерпівши неймовірні страждання і упокорення — воскреснути в усій величі і подарувати людству вічне життя.

Ця глибока істина великої Містерії пригадує нам одну з найважливіших засад християнізму, що її у своїх науках безустанно наголошував, заєдно повертаючись до неї Христос, коли проповідував про любов, допомогу, співчуття і вирозуміння один до одного. Ця наука особливо сьогодні на пору. Бож, — немає де правди діти, — сьогодні українська спільнота тут, на поселенні триває у міжусобицях та зайшла у такий сліпий кут непримиримости й невибачливости, що інколи здається, що з цієї ситуації неможливо знайти вже вихід.

А саме у Христових словах сказано про велику спаяність одного з одним, про вирозуміння і зрозуміння, про оту велику чесноту-чеснот, любов до брата свого. І коли ж як не сьогодні, повинна прийти постанова, щоб відклавши набік усілякі неузгодження, навіть ціною деякої покори, і вшановуючи погляди один одного — об'єднатися в одне народне суцілля, бож найвищою і остаточною ціллю є врешті побачити воскресіння нашої Батьківщини. Але навряд — чи воно прийде само по собі. У цьому напрямі потрібно доброї волі, спільної, об'єднаної праці. А ця спільність вилонюється не тільки з нашого національного походження, яке вже саме говорить за себе про наше братерство по крови, але наша спільність, наша тісна пов'язаність, прийшла й з бігом історії, бо коли пригадаємо собі, тож спершу від час польської, а відтак у часи лихоліття большевицької і німецької окупацій ми вміли постояти один за одного, спільно зарадити лиху, навіть інколи наражуючи своє життя, ради порятунку свого друга, отого ближнього про якого саме говорив Христос.

А сьогодні?..Сьогодні ми на розстаї доріг. Правда, попереду нас ще мерехтить, ще веде за собою наша осяйна спільна ціль. Але як ми можемо і як ми думаємо допомогти у воскресінні своєї держави,коли ми на отому перехресті доріг, коли у нас розбіжність думок, якраз у справах великої ваги?

Погляньмо лиш на сьогоднішній Уряд ЗСА — на його оновлення, на його прикладну спаяність, а з цим і його силу, навіть іноді у важких кризових ситуаціях, а це все без уваги на партії, на розходження у поглядах. Його двигуном, його ціллю є сильна, могутня Америка, яка може існувати тільки в солідарності одного з одним, у спаяності різних партій в одне, бо цього вимагає потреба, цього вимагає розум. А в нас хіба ж не має бажання діждатись вільної і могутньої України?

Тому коли по церквах у Великодній ранок розгомоняться дзвони в радісний тріюмфальний унісон, хай кожен з нас, не зволікаючи, складе одну з найважливіших постанов — спричинитися до дійсної і повної консолідації, спричинитися до миру в українській громаді, бож тільки тоді може прийти перемога добра над злом, правди над неправдою, справжнє і радісне воскресіння українців у розсіянні сущих на шляху до дальшого позитивного чину.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Ангельське вияснення жінки: „Нема Його тут. Він воскрес!" ластівкою облетіло залякану розгублену громаду апостолів та учеників Ісуса і стало навіки найрадіснішим привітом благої вістки. Воскресіння Христове — вершинний, переломовий момент історії світу: завершилося все передбачене супроти чоловіка, все провіщене через пророків, збулося сповнення Закону і закінчився понад тисячолітній процес формування і записування Святого Письма.

Ідея про спасіння вложена в серце чоловіка ще від Адама та Єви. На протязі тисячоліть свідомість ця зберігалася між людьми, але змінювалася, прибираючи різні „опоетизовані" форми: казок, передань, переказів, мітів, мітології чи філософсько-релігійних доктрин.

У наслідок тих тисячолітніх видозмін загальна свідомість і сама ідея залишилася в дуже туманному виді, прибираючи форми неясних сподівань чи віддалених надій. А що люди мають нахил усе викривлювати, заплутувати, вивертати, ускладнювати, то й не диво, що навіть тепер, після того переломового моменту Христового Воскресіння, загальна думка зводиться не до віри, не до найосновнішого та найважливішого в житті чоловіка знання, а тільки до тих же надій та

Сергій Кіндзерявий-Пастухів

„НЕМА ЙОГО ТУТ, ВІН ВОСКРЕС"

сподівань. А часами навіть гірше, тільки до символів.

Після двох тисячоліть від самого факту, віра у Воскресіння сьогодні либонь не переважує, а то й не дорівнює станові Старого Завіту, що природно означав тільки сподівання, надію та дожидання. Сучасний чоловік усіма силами і доступними засобами намагається вбити віру у Воскресіння Христове і витиснути її із серця та свідомости. Тут на допомогу йому: і всякі теорії від т.зв. „науки", і логіка хитросплетених байок, і формально хороші фрази від життьових дрібниць та буденних непорозумінь.

У висліді сучасна людина поводиться і думає так, ніби Христа ніколи й не було, а якщо й жив Він, то тільки як один із великих учителів і страдальців та борців проти недолі поневолених „братів малих". А що справа „братів малих" — майже виключно в ділянці реторики, на рівні деклямацій, то й для Христа відведена, сказати б, „декоративна" роля.

Бо Воскресення — тема сьогодні цілком нереальна, а саме Христове Воскресіння — тільки метафізична прикраса задля прославлення хресних страждань.

Майже два тисячоліття тому християн стали висміювати за віру в „розп'ятого, вбитого, мертвого Бога". І сьогодні ця найпримітивніша пісенька знову стає популярною! Навіть самі християни почали тепер ставити наголос на народженні Дитятка-Ісуса, на Його вченнях, і, головно, на Його стражданнях, навіть із усісю перевантаженістю культу т. зв. „хресної дороги".

Комплекс проблеми Воскресення, та й факт Воскресіння Христового якось і чомусь зблід, розплився, стушувався у сучасному світі, хоч це якраз основа основ християнства. „Бо коли б Христос не воскрес, марна була б віра ваша, і проповідь наша — даремна", — запевнював апостол. Віра у Воскресення це й є наріжний камінь християнства. „Як у Адамі вмирають усі, так само всі оживуть у Христі". Апостол Павло представив все це у прекрасній поетичній формі в листі до Коринтян: „Так само й воскресіння мертвих: — писав він — сіється в тління, в нетління встає, сіється в немочі, — у силі встає, сіється тіло звичайне, — встає тіло духовне". Тим-то „Хто нас розлучить від любови Христової? Чи недоля, чи утиск, чи переслідування, чи голод, чи нагота, чи небезпека, чи меч?"

Ми знаємо, що задля вічного життя, призначеного чоловікові споконвіку, Бог із пороху воскресить тлінне наше тіло ув останній день перед Вічністю. У це вірили люди від самого початку земного життя більше: чоловік знав це як факт. Продовж віків вибранці віри свідчили про це і про Нього, про Того, через Кого все збудеться, про Христа, сина Божого: це ж сутність Священного Писання.

У найдавнішій книзі Св. Письма, у прекрасній, вершинній поемі, знаній нам як книга Йова, стоїть: „Я знаю мій Викупитель живий, і останнього дня Він підійме із пороху цю шкіру мою, що розпадається і в тілі своєму я побачу Бога, сам побачу Його, очима своїми..."

Це найцінніше, центральне знання перетворює Великоднє свято, свято Пасхи у дійсний празник над празниками, у торжество із торжеств, у день радости, що його дав нам Господь Бог на порозі Загального Воскресіння.

Тим-то й вістка від ангелів це наша вершинна радість, наш незрівняний привіт.

Друзі, Він Воскрес!
Воістину Воскрес Христос!

Кожного року, коли надходили Великодні Свята, я питала себе: влаштовувати мені в праці таку мініятюрну виставку писанок чи вже перестати. Я це робила рік-річно і думала, що вже нікому не буде цікаво їх оглядати. Вправді тут, чи там хтось нагадав був мені, що тепер пора писанок, тобто виявляв зацікавлення, та я знала, що не дивлячись на таку заохотливу заяву, ця людина могла навіть не прийти. Люди там працювали і не завжди могли робити те, що бажали.

Показу писанок я не влаштовувала, бо перш усього я там працювала, отож неможливо було виконувати ще й побічну роботу, яка не належала до моїх обов'язків там, а подруге я не була і не є прихильницею того. Хіба китайці зраджують таємницю своєї чудової порцеляни? Хіба швайцарці діляться з нами приписами своїх смачних чоколяд? Хіба фабрики добірних парфум роздають формули своїх найкращих пахощів? Для нас писанка стала чимсь, немов ідентифікаційною картою, національною візиткою, емблемою. Ми дали її світові, а світ, отой багатий, великий світ довкола нас, помітив її, таку маленьку писанку і прийняв її, як українську! Це щось більше, як порцеляна, чоколяда, парфума.

Дарія Ярославська

ПИСАНКА

Мініятюрну виставку писанок я влаштовувала кожного року інакше. Я додавала щось з нашої кераміки, чи дерев'яних виробів, прикрашувала квітами. Одного року на моїй виставці були самі олені, сарни, цапки, коники і навіть попав туди півник, що якось умудрився бути вдесятеро більшим від усіх! На моєму письмовому столі поміж вазонами квітів вони виглядали дуже принадно, тільки ж здавалося мені, що їх там ніхто і не помітить. Та знайшлися такі, що не тільки побачили, але не могли з дива вийти, як можна створити такого малесенького коника, цапка, оленя з виразними рогами, гривою, хвостиком! Та найбільшу любов здобув півник! Мабуть причинився до того його гребінь, що нагадував корону!

Цікавою для мене була увага покійного вже фармацевта, віденського жида, який не одну хвилину постояв над моїми писанками, а потім признався, що не знав би де таку писанку покласти в своєму помешканні. І вирішив, що її місце тільки між антиками! Знову ж молодий лікар-резидент тільки кинув оком на них і заявив авторитетно і якось легковажно, що українці мусять бути дуже непрактичним народом, коли стільки праці та часу втрачають на щось так крихке, як яйце! Студент-італієць, що працею санітета заробляв на науку, дякував мені, що я поділилася з ним тим, що мені дороге, а його, зокрема, збагатила духово. Старша муринка приглядалася писанками на всі сторони і нарешті, з погордою в голосі, висловила свою думку, що ще ніколи в житті не бачила мальованого яйця! То ж як його їсти?!

Зате в одному році моя виставка писанок дала мені враження, яке одним реченням не вискажеш.

До Відділу прийшли студентки Школи Медсестер. Того року моя виставка була на горі полички з книжками, багатша, з новими додатками, притулена до мого письмового стола, та більш, так би мовити, з дороги, її не відразу можна було помітити. Студентки, однак, відразу були біля неї і тільки одна пішла шукати чергової, тобто по щось вона прийшла. Вони поцікавилися всім, включно з моїми квітами. З увагою переглядали мій альбом, в якому були не тільки двомовні статті про писанки та їхні кольорові світлини, але й великодні картки, в яких примінено писанку. Це мене цікавить. Коли прибігла ця, що прилишилася була, то відразу почулося здивоване:

— О, я це вмію!

Підійшла ближче, з увагою, сказати б, зі знанням справи, оглянула все, ніби журналістка, що має писати про те, обдивилася сюди-туди, згуртувала біля себе студенток, зашепотіла, переконливо захитала головою і, раптом, усі п'ять бігцем подалися з Відділу, немов їх хтось вигнав.

За яку годину Швед з магазину привіз замовлені товари. Їх не дозволено було ввозити в наші двері, тільки аж у треті, тож наражуючись на нагану, він залишив ввесь вантаж під дверима в коридорі, а сам подався до писанок. Щохвилини він оглядався, він знав, що коридор мусів бути вільний та не міг стримати себе, щоб не поглянути ма мою виставку писанок! Він приходив кожного року, завжди однаково подивляючи та захоплюючись їх красою, кожночасно обіцював собі, що вже того року купить одну для свого внука.

— Нехай вчиться змалку, що із звичайнісенької речі можна зробити щось вартісне! - казав та свою постанову забував виконати і внук так і підріс без писанок!

(Закінчення на стор. 8)

Іванна Савицька

Березовий прутик

(лемківська говірка)

Йшов юж яр. (весна). Небо ся обтираво своїм зрібним рукавом од тих зимових хмар, и чисти облаки позиралися згори на землю. Сьніг ся юж топив, и вода дзюрчала по брежку доли, и по дразі летіва, як тота шварна танечниця, а потім ся ховава в малим вейским потоці, што бив за церквом.

Над тим потоком росли верби, што ся строїли в ярі, як тоти моводи парадниці, в зелени, єдвабни хусти, з жовтими кутасами.

Вшитко в природі гвариво, же Квітна Неділя недавеко же юж Великдень надходит.

— Посмотрся, Яничко, на мій прутик, рюк дзвінниковий Славко, што мав свою хижу над водом.

Прутик бив гарді малим ножиком здоблений, и така кручена дражка по ним ся наоколо крутива.

— Хто ти тот прутик зробив?

— Няньо ми зробив, бо в хижи під пецом и в челюстях сидят у нас горбоши (гноми), и як нихто не видит робят збитки.

— В день, ци в ночи?

— Лем в ночи і лем втоди, як хижа водом йорданском не кроплена. Буду ся тим прутиком обганяв од гарбошів.

— А у нас нема горбошів, повівам втоди Славкови, а прутик мі дай, бо барз гардий.

— Не дам ти мого прутика, нехти твій няньо зробит.

А потім, в ночи, то ми ся прутик снив. Тримавам го в руці барз міцно, а горбоши грали на гуслях и плесали, як тоти весільни гудаки. Нетра биво їх бити, бо биви добри, и нич никому не робиви.

Але єдного разу, як Славка не биво в хижи, а прутик лежав на призьбі, я сой тот прутик забрава.

Сховавам го під заглавок, и там він лежав аж до страстного тижня.

Втоди на єдній відправі няньо мій мав казанє і так рюк:

— Покайтеся вшитки люди, якісте кому яку кривду вчинили. Можесте меджу заорали, можесте сіно з чужой копиці загорнули, ци курку сусіцку до своєї стайні заперли. То вшитко-великий гріх і тра ся з того споівдати, бо приде остатній суд і юж буде запізно.

Пришлам втоди до хижи, відгорнулам заглавок, посмотрівамся на тот прутик, и ми ся в серци переміна зробива.

— Няню, повідам, — мушу ся завтра сповідати.

— Єще маш час на сповідь, бос мала, за рік ся будеш сповідава.

— Не за рік, а завтра, бо може бити запізно.

Няньо ся з мене сьміяв і барз ся здивував, як ня увидів медже старими женами, што ся пхали в церкві до сповіди.

Ноги ся пілімнов трясли, як ім клякнула перед ньом.

Нич не памятам, што ми няньо повідав, лем єдно, жебим прутик Славкови зараз віднесла.

І тото бива найгірша, за мій гріх, кара.

Мусівам тот прутик нести, и ми ся здававо, же вшитки то видят, і ся барз сьміют з мене.

Бивам червона, як тота ружа в городі, і огень ми палив очи, ім си втоди мисьліва, же юж нигда-пренигда нич никому не возму.

Славко стояв коло свого вориня. Як мя уздрів, засьміявся кумні весело і повів:

— Прид, Яничко, прид до нас на Сьвята. Няньо ти зробит прутик, будеш мава еще гардійший од мого. Мій ся десь згубив, або го взяли горбоши.

— Приду, Славку, чом бим не пришла. Великдень юж не далеко.

І втоди взявам Славка за руку, тверду, лемківску, еще маленьку руку, и нич не моглам повісти, бо ми ся свези котиви од жалю, и од стиду.

А він ся смотрив и на ня, и на патичок своїма добрима очами, и барз ся втішив свойом згубом.

Биво то в ярі. Небо ся обтираво своїм зрібним рукавом од тих зимових хмар а тепле слонко сьвітиво на вориня, на хижу, на Славкову качуристу главу, и котивося золотом писанком долі, аж до самого потока.

Верби ся загортави зеленими, єдвабними хустами, бо бив вітер, але в моїм серцю биво тепло, и то серце спокійні чекаво на Великдень.

Іван Франко

ПЕРШИЙ ВЕЛИКДЕНЬ

НА ВОЛІ

Великдень! Боже мій великий!
Ще, як світ світом, не було
Для нас Великодня такого!

Від досвіта шум, гамір, крики.
Мов муравлище, все село
Людьми кишить. Всі до одного
До церкви пруть. Як перший раз
„Христос воскрес!" заспівали
То всі, мов діти, заридали,
Аж плач той церквою потряс...

Так бачилось, що вік ми ждали,
Аж дотерпілись, достраждали,
Що Він воскрес — посеред нас.
І якось так зробилось нам
У душах легко, ясно, тихо.
Що, бачилось, готов був всякий
Цілій землі і небесам
Кричать, співать: минуло лихо!
Найзліші вороги прощались.
Всі обнімались, цілувались.
А дзвони дзвонять, не стають!

ІНІЦІЯТИВНА РАДА АЛЬТЕРНАТИВНОЇ ЕВОЛЮЦІЇ

ВІДКРИТЕ ДРУЖНЄ ПОСЛАННЯ

III

Для цього потрібні мужні, безстрашні дії і воля до преображення. Ваше обрання на Престол Першоієрарха Церкви свідчить про те, що потенційні сили Духа пробуджуються і готові до здійснення Нового Заповіту

Владико! Нехай Церква очолить всі еволюційні імпульси і прагнення. Не моралізувати, не лише висловлюватися з приводу того чи іншого явища, а — ДАТИ ВЗІРЕЦЬ НОВОГО ТВОРЕННЯ І НОВОЇ СВІДОМОСТИ.

Ось кілька альтернатив, котрі пропонують українські духовні ентузіясти, воліючи внести свою частку у спільний потік іновлення Світу.

1. Об'єднання Материнських Сил Плянети

Слід суворо визнати, що Матір Світу принижена в свідомості людей. Земна Церква також заявила перед суттю Матері: жінка вважалася віками „посудиною диявола", нижчою істотою, вона не допускається в Святая Святих, не може бути священиком. А чому? Чи випливає це зі Заповіту Христа? Чи сказав Він хоч одне слово супроти повноправности жінки і матері? Навпаки, улюблені учні в Нього були жінки, і народила Божественного Учителя Земна Матір — найпрекрасніша жінка Плянети. І кожного мудреця чи злочинця теж народжує Матір і вже тим самим стає святая святих, бо крізь її лоно здійснюється Божа Воля нового творення.

Мова йде не лише про відновлення повноправности Матері в сфері духа, а й про надання їй вирішального голосу в долі дітей своїх. Досі ніхто не питав і не питає у неї поради. А можна бути певним, що, якби від Матерів Світу залежало — бути чи не бути війні — на Плянеті, ніколи не гриміли б вибухи бомб і снарядів. Всі так звані миролюбні ініціятиви сучасности виходять з надрів канцелярій урядів та партій своїх громадян на поля смерти. Це означає, що вони базікають про мир тільки з метою політичного камуфляжу, щоб прикрити свою вовчу морду агресивним чоловічим голосом — необхідно надати Слово Матері.

Ми пропонуємо скликати повноважний Форум Матері й Дитини — Форум Божої Матері, — який, обговоривши плянетарну ситуацію, звернеться до всіх дітей своїх з ультимативною вимогою — зупинити протистояння і розпочати Еру Єдности та Любови. ЛИШЕ МАТІР ЗДАТНА ЗДІЙСНИТИ ЦЮ АКЦІЮ.

Владико! Церква повинна взяти на себе цей обов'язок — скликати форум Божої Матері. Голос Першоієрарха Церкви був би вирішальний у цій справі.

Ми пропонуємо провести Форум у Вифлеємі, там, де у світ з'явилося Боже Дитя. Якщо будуть заперечення політичного характеру — зібрати Матерів можна у Римі. Така консолідація Материнських Сил Землі буде вирішальна у справі гармонізації Світу.

2. Народження Духовних Республік

Українські духовні ентузіясти висунули ідею Духовних Республік, які виникають у надрах сучасних державних структур і кличуть народи перейти від диктату економічних ідеологій до примату духовности у всіх сферах плянетарного життя.

Ми створили Раду Української Духовної Республіки або Святої України, і закликаємо всі народи йти цим шляхом. Головний девіз ініціятиви: „Хай і на Землі буде так, як на Небі". Найкращі ідеали Сина Людського, відображені в Його Молитві, не утопія — а необхідність сучасности. Не чекати пасивно Приходу Царства Христа, а творити його подвигом кожного дня.

Церква має силу і повноваження — очолити творення Духовних Республік. Хай при Церкві виникне нова Спілка Об'єднаних Народів — Братерство Духовних Націй. Не ОН, де під машкарою об'єднання збираються вороги, готові пожертви один одного, а Божа Сім'я, у якій кожне дитя — повноправне і улюблене.

Владико! Народи ждуть такої ініціятиви. Підхопіть її і передайте поневоленим народам та племенам. Безліч скривджених і узурпованих народів у світі, які мають глибинні духовні скарби, готові ввійти у світ дії. Допоможіть тим силам народитися і Божа Сила освятить це починання.

3. Альтернативна Еволюція

Ми пропонуємо ще одну ініціятиву, яка спрямована до повного преображення Світу по Закону Краси, Радости та Любови.

Ідея Альтернативи полягає в тому, що сучасний цикл еволюції Землі, при якому панує закон взаємопожирання, паразитизму, смерти, а на рівні Людини Мислячої — закон ідеологічного герцю, — такий цикл є періодом страшної космічної хвороби Біосфери, вірусом якої став дух сатани, ким би він не був реально — зрадливим архангелом чи Ядром Розпаду Першосубстанції!

Тверезий погляд на космоісторичну ситуацію показує, що марні всі спроби гармонізувати саме ці елементи Біосфери. Ідея „захисту середовища", збереження ресурсів тощо — є лише продовження агонії тяжко хворого духа Землі. Оздоровлення полягає в ПОВНІЙ АЛЬТЕРНАТИВІ,про яку ми повідомляли Об'єднані Нації і яку замовчують державні структури.

Ось її Суть. Людина, як Син Бога і дитя Матері-Природи, може і повинна очолити Нове Творення понад законом сатани — законом взаємопожирання і розпаду, що його ми вважаємо „нерушимим законом космосу". Навіть тепер в умовах грізної ситуації, вагітної всебічною загибіллю, є можливість вирішальної трансформації.

Створення у всіх країнах Братерств Альтернативної Еволюції, а де можна — Закон Альтернативи, де ентузіясти Преображення Біосфери та Психосфери вестимуть всебічну роботу по одухотворенню життя, психіки, науки, техніки, педагогіки. Фавна і фльора Плянети прийме участь у космічному експерименті — нижче творення, як говорив святий Павло, „стогне разом з нами, очікуючи визволення"... Природа одразу відчує, коли Людина відмовиться від убивства і обере Божий шлях Любови та Всеоб'єднання.

Церква має досить сил і засобів, щоб РЕАЛЬНО підтримати цю ініціятиву. Якщо ентузіясти Альтернативної Еволюції приймуть на свої плечі тягар Преображення, Сила Христа напоїть цей імпульс і оросить цілющим дощем пустелі Землі.

Пророцтво Ісаї не є пустою фантазією: гряде час, коли людина з пожирателя молодших братів своїх перетвориться у Ведучого Ініціятора і Старшого Брата, щоб вивести всю страждаючу плоть і пригнічений Дух Життя з глибин сатанинського інферно!

Владико! Ми закінчуємо свого листа в палкому сподіванні, що наші ідеї будуть підтримані і оприлюднені, бо це ідеї, породжені Духом Христа. Ще раз скажемо всім, що протистояння, сутички, суперництво — марні! Вже все було! Вже все девальвовано! Все згиджено! Потрібна АЛЬТЕРНАТИВА. Вона полягає у ПРАВИЛЬНОМУ ВОЛЬОВОМУ ВИБОРІ.

Потрібна хірургічна операція враженого світового організму — до того ж операція безкровна. Видалити з тіла Людства пухлину ідеологічного двобою, щоб гармонізувати психосферу. Абсурдно воювати за порохняву слів — нас чекає Творення Радісного Космосу — саме такий Заповіт Христа: „Сотворите більше, ніж Я сотворив, бо Я йду до Батька".

Отже прокладено шлях до Джерела Життя і від людей залежить — куди вжити дорогоцінну вологу: для вирощування Древа Радости, чи бур'янів роздору, як було досі?!

(Продовження на ст. 3)

Радости потребуємо...

(Продовження зі стор. 1)

А тієї радости потребуємо як нарід. Перед нашими очима все стоїть наше поневолення, наші кривди, переслідування нашої Церкви та різні прикрощі, які вона переживає. Це є нічого іншого як наш хрест, який несемо враз із Христом, що все з Ним веде до перемоги і щастя.

Бажаємо вам цю Христову радість щасливо пережити. Бажаємо Вам — ми Ваші Владики во главі із нашим Блаженнішим Патріярхом Йосифом, — щоб ця великодня радість Христова принесла Вам мужности серед проб, сил для витривалости у праці, а дорогій нашій Україні бажаємо, щоб гомін давніх великодніх дзвонів батьків наших пригадав її слова пророка Ісаї: „Народ, що в пітьмі ходить, уздрів світло велике; над тими, що живуть у смутній тіні, світло засяяло" (Іс. 9,1). Світло це дає Христос, а він направду воскрес, щоб нас із темряви у світло перевести. Радійте бо Христос воскрес і ми воскреснемо з Ним.

Благодать Господа нашого Ісуса Христа, і любов Бога і Отця, і причастя Святого Духа, нехай буде з усіма вами.

Дано в Римі при патріяршому соборі Св. Софії в Христопоклонну Неділю.

29-го березня 1981 року Божого.

† Йосиф Патріярх і Кардинал
і Ієрархія Помісної Української Католицької Церкви.

Писанка

(Продовження зі стор. 2)

— Цього року вже куплю одну для молодшого, - сказав був мені того дня. — Вже не треба за ними їхати далеко! Студентки продають українські писанки в долішньому вестибюлі, ще й розмальовують на очах у всіх!

В долішньому вестибюлі завжди щось діялось. Продавали книжки та журнали під осінь робили випродажу літніх речей з крамнички, перед святами ювілірні вироби, печиво, що їх приносили студентки Школи Медсестер, або курсантки Ляборaторії, чи Радіології. Продавали теж якийсь непотріб для одних, що міг бути цінний для інших. Усе на допомогу Медичному Центру. Але щоб появилося чорним по білому, а ще й великими друкованими буквами на цьому довгому столі — це „Ukrainian Easter Egges" — ні, цього ще не бувало. Принаймні я ніколи не бачила. Дохід із розпродажі призначений на висилку студенток-делеґаток на конвенцію.

Напис, чи молоді гарні дівчата, відразу згромадили перед довгим столом чималий гурт людей, працівників різних відділів, що спішили на полуденок, чи сторонніх людей, що прийшли туди в якихсь своїх справах.

Та коли я так приглядалася до засвіченої свічки, до воску та фарбів і працьовитих пальців дівчат, що писали писанки, я здивовано і з якимсь дивним почуттям відкрила, що крім самої назви там нічого з української писанки не має!

Я не могла збагнути: чи це якесь непорозуміння і ці дівчата не знають, як виглядає українська писанка, чи це на моїх очах родиться якийсь новий рід писанки, небувалий досі новий напрям у писанкарстві?

Чи можливо, щоб до великого розгалуження різних писанок, крашанок, мальованок, драпанок усіх районів України, приєднувався на кінці XX сторіччя ще один рід поза її межами? Модерний світ неспокою, контрастів, винаходів, чи просто чужих впливів?

Правду сказати, то ми вже вступили на дорогу новизни - хоч не всі її схвалюють, — замінивши яйце на дерево. На писанці появилася уже різьба та інкрустація, що було неможливе зі справжнім яйцем. Можливо теж, що дерев'яна писанка не знатиме коників, цапків, півників, що залишаться вони вже тільки на картках та ще в енциклопедії і це, звичайно шкода. Зате хіба ніхто на підставі дерев'яної писанки не скаже, що ми непрактичний нарід!

Це, звичайно, справи майбутнього. Під цю хвилину важливе було те, що всі зацікавлені - а було їх чимраз більше - бачили напис, виконання, взір та кольори, що не мали нічого спільного із справжньою українською писанкою і...купували їх!

І подумати, що мої писанки піддали таку ідею студентам, яких хтось і колись навчив писати їх та не міг передати любови і традицій писанкарства! Для них було важливе поїхати на конвенцію, яка мала відбутися на Флориді!

Не допомогло -мені- пояснення одної з інструкторок, яка була зі студентками, що справжні українські писанки це такі, як мої. А ці тут, от собі молодеча фантазія...

Епілог

Цього року я знову бачила писанки в Медичному Центрі. Було їх три на напів розгорненій скатертині і під ними виразний підпис мисткині - Олійник. І мої скромні виставки-одноднівки, що відбувалися тільки в одному Відділі, вмить ожили в моїй уяві! Мені здавалося, що цей малюнок - чудовий для мене! - який висів на видному місці зразу біля входу до горішнього вестибюлю, має якійсь зв'язок з моїми щорічними виставками там. Це той переможний похід української писанки, що тільки своєю красою, без політики, без голосних наукових лекцій, чи доповідей, здобуває собі чимраз ширше признання, а нам закріплює національне ім'я!

Ініціятивна рада...

(Продовження зі стор. 2)

Владико! Серед грому нерозуміння і злоби хай Церква ОЧОЛИТЬ ВСІ ОСНОВНІ ЕВОЛЮЦІЙНІ ТЕЧІЇ: пізнання, творчість, містику, педагогіку, соціологію, футурологію, психологію... Коротше, весь еволюційний потік Духа!

І не диктатура священницької ієрархії, не теократія, — а Духократія, водійство Духа у всіх сферах Божого Творення Нового Світу.

Космічні польоти і контакти, заглиблення в інші світи — світи Божої Багатомірности — будівництво нового життя і нових стосунків між народами — хай всі ці грандіозні космічні завдання не залишаться поза увагою Церкви. Бо що може світська наука і творчість, коли вона позбавлена Духа Божого, а має на меті лише досягнення утилітарних потреб сьогодення?!

Тільки йдучи за голосом Божественного Вчителя, можна здійснити Заповіт Духа, котрий отримала Людина після того, як Божа Сила стала спочивати.

Ми маємо Космічний Талант, безмірну цінність Духотворення, можливість побудови Нового Космосу. В що ж ми перетворили його? Закопали в мертвотну землю ілюзій!

Нині час відродження і Останній іспит. Треба повірити Голосу Духа! Епоха Любови, яка гряде, вимагає повного розкуття всіх еволюційних сил і прагнень свободи дії, думки і чуття.

Імператив Закону і примусу повністю зганьбив себе і дискредитував. Нині — час Радости і Свободи!

Владико! Зоряні Знаки велять: хай Церква прокинеться до рятівної Божої Дії Не очікування Приходу Христа (Він давно прийшов!), а могутня побудова Його Братерства — Спілки Духовних Республік, Сім'ї всіх Народів і Племен.

Владико! У Церкві мільярд духовних громадян — більше, ніж в Китаї. Різниця одна — громадяни Церкви мають Єдиного Вождя, Котрий є суттю Життя. Ця різниця дає ту перевагу, що ВСІ ПІДВАЛИНИ БОЖОГО ТВОРЕННЯ, ЯКІ ЗАКЛАДЕ ЦЕРКВА В НОВОМУ КОСМОСІ, стоятимуть вічно, і всі потуги сатанинського інферно не зрушать їх, не сколихнуть!

Владико! Ми чекаємо Вашого Слова, Вашої дії. Хай Учитель Нового Заповіту буде Свідком того, що наші прагнення йдуть з глибини серця і сповнені щирости.

З вірою і правдою

Олесь Бердник,
Письменник, член Ініціятивної Ради Альтернативної Еволюції

Україна, Київ-159
Лихачова 9-б, кв. 16
Бердник Ол. Павлович.
25 листопада 1978 року.

Писанка для ЗУАДК-у

У наших пресових звідомленнях ми інформуємо українську спільноту про допомогову діяльність Злученого Українського Американського Допомогового Комітету (ЗУАДК). Вона є многогранною, щирою і щедрою, у міру наших фінансових спроможностей. Ми допомагаємо нашим недавньоприбулим дисидентам. Опікуємося новими еміґрантами, які перебувають тепер в переселенчих пунктах в Австрії, Німеччині, Італії та інших країнах, і їх число переходить сьогодні 40 осіб. Ми стараємось у різних формах допомогти і тим, що їх переслідують за, мовляв, поповнені здогадні „злочини" під час війни, інспіровані фальшивими совєтськими документами і т. зв. „наочними" свідками.

У цьому році Дирекція ЗУАДК-у рішила присвятити значну увагу допомозі українським поселенцям у країнах Південної Америки, особливо в Бразилії і Параґваї, де наші люди живуть у крайній нужді і недостатках. Між ними є багато сиріт, немічних і бездомних, допомога яким є річчю необхідною, — проблемою першої потреби. Тут треба згадати самітніх, старших віком українців, що живуть у злиднях в цій країні і теж потребують нашої негайної допомоги.

Усе це вимагає поважних грошових засобів, якими ЗУАДК не диспонує. Ці засоби мусить забезпечити українська спільнота за посередництвом щедрих пожертв і датків.

Нам потрібно також відповідних спонзорів для нових еміґрантів.

Тут треба відмітити дуже відрадне явище, що деякі ідейні українці залишають у своїх тестаментах значні фонди на допомогову діяльність ЗУАДК-у, — це дуже шляхетні і гідні до наслідування почини!

Щоб бодай частинно зібрати потрібні фонди на харитативні цілі, Управа ЗУАДК-у звертається двічі в році до української громади, а це в часі Різдва і Великодня, за грошовою допомогою. І саме тепер, з нагоди світлого празника Христового Воскресення, Екзекутива ЗУАДК-у має шану переслати вам щиросердечні святочні побажання і привіт, а рівночасно просити вас переслати свою щедру пожертву на допомогу тим, хто в злиднях і недостатках на неї нетерпеливо чекає.

ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

Екзекутива ЗУАДКомітету

Грошові пожертви, складені на потреби ЗУАДК-у, можна відтягати від податку, (Tax Exempt. No 23-1360863).

ДОПОВІДЬ ЯКОВА СУСЛЕНСЬКОГО

Ню Йорк, Н. Й. — Стараннями Головного Секретаріяту Українського Демократичного Руху (УДР) і Головної Управи Організації Державного Відродження України (ОДВУ) тут в суботу, 18-го квітня ц. р., о год. 4-ій по полудні в Українському Пластовому Домі при 144 Друга авеню відбудеться доповідь Якова Сусленського, голови Товариства Єврейсько-Українських Зв'язків в Єрусалимі, Ізраїль, на тему: „Єврейсько-українські стосунки та їх переспективи на майбутнє".

Дискусією керуватимуть: проф. Олег Федишин і д-р Богдан Шебунчак. Організатори запрошують громадянство до участи.

У ЛМКЛЮБІ — ВЕЧІР М. ДРАЙ—ХМАРИ

Ню Йорк, Н. Й. — Із Літературно-Мистецького Клюбу повідомляють, що в п'ятницю, 17-го квітня ц. р., в год 7-ій вечора, тут у приміщенні цього Клюбу, при 136 Друга авеню, відбудеться Вечір, присвячений світлій пам'яті поета і вченого Михайла Драй-Хмари, засланого совєтською владою на Колиму, де він і загинув.

Слово про життя і творчість поета виголосить його дочка д-р Оксана Ашер. Мистецьке читання його творів — Рома Шуган. У музичній частині вечора виступить оперова співачка Марта Кокольська-Мусійчук при фортепіяновому супроводі Ігоря Соневицького.

На Вечорі буде присутня дружина покійного поета — Ніна, яка видала, уже виемігрувавши, збірку його творів.

Христос Воскрес!

ВЕСЕЛИХ і ЩАСЛИВИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Родині, Приятелям і Знайомим
бажають
Джерзі Сіті, Н. Дж. **Анна і Володимир КАРИЙ**

Родині, Друзям та Знайомим
— бажаємо —
ВЕСЕЛИХ та ЩАСЛИВИХ СВЯТ
ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Анатоль, Марія, Богдан, Лідія та Данилко
ДОМАРАЦЬКІ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ
Рідним, Приятелям і Знайомим
бажають
Оля, Роман і Ромчик Кобрин

Родині, Приятелям і Знайомим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ
бажають
НЕОНІЛЯ та ІВАН ТЕРШАКІВЦІ

Рідні, Приятелям та Знайомим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажають
ЗЕНЯ і ІВАН БУНДЗЯКИ
з синами Александром і Ізидором та
КАРОЛИНА ЛАВРИШКО

РОДИНІ, ДРУЗЯМ І ЗНАЙОМИМ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
— бажають —
БОГДАН ГІРНЯК з РОДИНОЮ

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
найсердечніші побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
ТА СПОВНЕННЯ ВСІХ МРІЙ
бажають
МАРІЯ і БОГДАН РОБАКИ

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ та ЗНАЙОМИМ
Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажають
ОСИП і НАТАЛКА СИҐІДИ
з доньками
Лярисою, Дозею і Мартою

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Найкращі побажання нашій Родині, Приятелям і Клієнтам, де б вони не були — в ЗСА, Україні і в кожній частині світу. Нехай Воскреслий Христос благословить Вас на завжди найкращим здоров'ям й успішним життям.
— бажає —
Михайло, Анна Матияш
і син Михайло IV
Обезпеченевий аґент, брокер і нотар
MANUFACTURERS LIFE INSURANCE CO.
173 Stuyvesant Avenue Newark, N.J. 07106
Res. 373-1688 або Bus. 467-2180

Веселих Свят!

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Вельмишановним Гостям, Приятелям і Родині
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
— бажає —
Д-р Роман і Зузанна Сапович
РЕСОРТ НАД МОРЕМ
VILLA LIDIA
128 E. Crocus Road Wildwood Crest, N.J. 08260
Phone: Area 609-522-3348

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Рідні, Друзям і Знайомим по обох боках Океану
бажають
Люціна, Юрій, Олесь і Анетка
Юніон, Н. Дж. **Олесницькі**

З СВІТЛИМ ПРАЗНИКОМ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Рідні, Приятелям і Знайомим
ВЕСЕЛИХ і ЩАСЛИВИХ СВЯТ
бажають
СЛАВА, ОСТАП і МИРОН ОЛЕСНИЦЬКІ

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Усім Рідним, Шкільним Товаришам, Краянам, Побратимам по Зброї-Перу, Патріярхальникам і Реґіоналістам —
ЩАСЛИВИХ ВЕЛИКОДНІХ СВЯТ!
Іван Дурбак з Родиною

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Щирі побажання
ЩАСЛИВИХ і ВЕСЕЛИХ СВЯТ ВЕЛИКОДНЯ
Своякам і Знайомим
пересилає
Мґр С. Волянський зі сином і шваґровою

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Родині, Приятелям і Знайомим
бажають
ОЛЬГА і ПЕТРО СЕМЕНЮК
з дітьми

Веселих Свят
Христового Воскресення
— бажає -
всім своїм приятелям
Оркестра „ТЕМПО"
ІРИНЕЙ КОВАЛЬ ,...нема музики
(201) 464-5806 без „ТЕМПО"

Веселих та Щасливих Свят
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ
Рідні, Знайомим і ВШ. Покупцям
— бажає —
„УКРАЇНСЬКИЙ БАЗАР"
— і —
ВИСИЛКОВА СТАНИЦЯ
„Космос"
Phone: 374-6446
1082 Springfield Avenue Irvington, N.J. 07111
Власники
ВАСИЛЬ і БОГУСЛАВА
ГНАТІВ

МАЙЖЕ ПОЛОВИНА КОЛИШНІХ американських закладників в Ірані, після тримісячного звільнення з ув'язнення іранськими чинниками, влаштувались на роботах без великих труднощів. Урядові чинники заявили, що їм відомі три або чотири випадки де колишні закладники натрапляли на серіозніші труднощі і не могли заклиматизуватись та увійти в господарське життя країни. Їм однак була дана всяка допомога зі сторони урядових агенцій і вони тепер повністю задоволені родинним життям і виконуваною ними працею.

Радісним
ХРИСТОС ВОСКРЕС
вітаю
ГОСТЕЙ „КОБЗЯРІВКИ", ПРИЯТЕЛІВ і УСІХ ЗНАЙОМИХ
ОЛЬГА КОБЗЯР з РОДИНОЮ
"THE XENIA", Hunter, N.Y. 12442

МІСЯЧНИК
НАШ ГОЛОС
Орган Асоціяції Українців Америки, що подає без прикрас коментарі про наше внутрішнє життя для правопорядку і для його поправи
вітає святочним привітом
ХРИСТОС ВОСКРЕС
своїх Передплатників, Післяплатників, Читачів, Прихильників і Противників та ввесь Український Нарід на всіх континентах цієї землі.
OUR VOICE
54 Florister Dr. • Trenton, N.J. 08690, U.S.A.
Tel.: (609) 586-8186
Річна передплата 6.00 амер. долярів.

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажають
МИХАЙЛО ШКВАРКО
і КОНСТАНТИН СТРУК
власники
BERKELEY HTS FISH MARKET
264 Springfield Ave. ■ Berkeley Heights, N.J. 07922
(201) 464-6940

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
всім своїм Приятелям і Клієнтам
ХРИСТОС ВОСКРЕС!
пересилає
Володимир Бєлянські
WALTER BIELANSKI
CYPRESS HILLS MONUMENTS
800 Jamaica Ave. ■ Brooklyn, N.Y. 11208
Tel.: (212) 277-2332
MEMORIAL ERECTED IN ALL CEMETERIES

Веселих Свят!

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажає
ЗНАНА ЮВЕЛІРНА КРАМНИЦЯ
ZENON JEWELERS
110 Market St., Clifton, N.J. Tel.: (201) 471-0920
(Allwood Section)
Великий вибір годинників — дiямантів і модної біжутерії по дуже приступних цінах. Прецизійна направа годинників і біжутерії. ZENON LEWANDOVSKI, власник

Веселих і Щасливих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажає
ІВАН ГАСИН
НАЙСТАРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ й ОКОЛИЦІ
HASYN FUNERAL HOME
4244-48 Old York Rd., Philadelphia, Pa. GL 5-1400

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажає
Українському Громадянству
ЛИТВИН — ЛИТВИН
УКРАЇНСЬКЕ ПОХОРОННЕ ЗАВЕДЕННЯ
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave. (corner Stanley Terr.)
Union, N.J. 07083
Tel.: (201) 964-4222

ВЕСЕЛИХ СВЯТ!
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажає
ВСІМ
ПЕТРО ЯРЕМА
FUNERAL HOME
129 East 7th Street, New York, N. Y.
(Between 1st Ave. and Ave. "A")
ORegon 4-2568
Засновано 1906 р.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
ВШановним Клієнтам, Друзям та Знайомим
бажають
АНТІН і ВІРА ШУМЕЙКИ
та Працівники
УКРАЇНСЬКОЇ ПОДОРОЖНЬОЇ АҐЕНЦІЇ
ЗАСНОВАНА 1920 Р.
KTI
KOBASNIUK TRAVEL INC.
157 Second Avenue ■ New York, N.Y. 10003 ■ (212) 254-8779

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
всім Вельмишановним Покупцям,
Приятелям і Родині
бажають
О. СУХОВЕРСЬКИЙ і М. СТЕБЕЛЬСЬКИЙ
власники фірми
ДНІПРО С-КА
і висилкова станиця
„КОСМОС"
698 Sanford Ave. — NEWARK, N.J. — 373-8783

STI
scope travel inc
Tel. (201) 371-4004 845 Sanford Avenue,
Newark, New Jersey 07106 Cable: Scopetrav Newark
УКРАЇНСЬКЕ БЮРО ПОДОРОЖЕЙ
З ВОСКРЕСЕННЯМ ХРИСТОВИМ
бажаю
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
Родині, Клієнтам і Знайомим!
МАРІЙКА ГЕЛЬБІҐ з РОДИНОЮ

ЩАСЛИВИХ ВЕСЕЛИХ СВЯТ!

Величнім і Радісним

„ХРИСТОС ВОСКРЕС"!

— вітаємо —

Родину — Приятелів — Знайомих — по обидвох боках Океану

Ярослава, Зенон, Христя і мама Евстахія

СНИЛИКИ

Рідні, приятелям і знайомим

Веселих і Щасливих Свят

ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ

бажають

МАРІЙКА і ВАСИЛЬ ТЕРШАКІВЦІ

з донечками

АНДРЕЄЮ і АЛЕКСАНДРОЮ

РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ

Веселих Свят

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

бажає

Д-р БОГДАНА СВИСТУН-РІВЕС

з Родиною

Христос Воскрес!

ВЕСЕЛИХ і ЩАСЛИВИХ СВЯТ

Христового Воскресіння

Рідні, Приятелям і Знайомим

бажають

Віра і д-р Остап Тершаківці

з донечками

Дорою та Анісою

Рідні, Друзям і Знайомим

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

бажає

д-р Степан, Степанія, Роман і Росанна Ворохи

Веселих Свят

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

Рідні, Друзям і Знайомим

бажають

д-р СВЯТОСЛАВ і ЛЮБА ВОРОХИ

з ДІТЬМИ:

АДРІЯНОМ, ЮРІЄМ, МИРОСЛАВОМ, УЛЯНОЮ, ПЕТРУСЕМ і ПАВЛУСЕМ

Христос Воскрес!

Веселих Свят

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

Рідним, Друзям та Знайомим святкуючим за новим і старим стилем, щиро бажають

ХРИСТЯ і ЮРІЙ НАВРОЦЬКІ

Д-р ЮРІЙ і НАДІЯ КІГІЧАК

з дітьми:

РОМАНОЮ, ТЕТЯНОЮ, НАДІЄЮ і ЮРЧИКОМ

бажають

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ

Веселих Свят

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО!

SUBURBAN PROFESSIONAL BLDG.

2130 Milburn Ave., Maplewood, N.J. 07040

РІДНІ, ДРУЗЯМ і ЗНАЙОМИМ

Веселих Свят

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

— бажають —

д-р Роман і Наталія Кравчуки

Радісних і Щасливих Свят

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

Рідні, Приятелям, Знайомим і Шановним Пацієнтам

бажають

д-р Ярема і Наталія Дубики

з дітьми **Адріяном і Ларисою**

Веселих Свят!

Радісних Свят

Воскресення Христового

РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ, ПАЦІЄНТАМ і ЗНАЙОМИМ

щиро бажають

Д-Р ЛЮБОМИР І ОКСАНА КУЗЬМАКИ

з донечкою **РОКСОЛЯНКОЮ**

Веселих Свят

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ

бажають

АНТІН ФЕДЕНИШИН

і

МАРІЯ і ВОЛОДИМИР БАРАНСЬКІ

З ПРАЗНИКОМ ВЕЛИКОДНЯ

всіх Рідних, Друзів та Знайомих

вітаємо щирим

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ОЛЬГА і д-р МИКОЛА КУЗЬМОВИЧІ

Радісних Свят

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ та ЗНАЙОМИМ

бажають

д-р МАРКО і д-р ЛЮДМИЛА ОЛЕСНИЦЬКІ з дітьми БОГДАНОМ, НАТАЛКОЮ і ЕВГЕНІЄЮ та Родиною

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Веселих Свят

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

Родині, Знайомим і Приятелям

бажає

д-р Тарас Шеґедин

з Родиною

Рідні, Приятелям та Знайомим

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

— бажають —

Д-Р СОФІЯ І Д-Р БОГДАН ШЕБУНЧАКИ

З РОДИНОЮ

Веселих Свят

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

РОДИНІ і ЗНАЙОМИМ

бажають

д-р Юрій Тритяк з дружиною **Оксаною,** донею **Аретою** і сином **Яремою**

54 W. S. Orange Avenue • S. Orange, N.J. 07079

(201) 762-7422

З Празником

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

вітають

РІДНИХ, ПРИЯТЕЛІВ та ЗНАЙОМИХ

ВІРА і РОМАН ЗАПУТОВИЧІ

зі сином ОЛЕГОМ

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ

Веселих Свят

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

Родині, Приятелям, зокрема Українській Громаді м. Ньюарку і Маямі, Флорида

бажають

Марія і Павло Гарматій, син д-р Мирон з дружиною Лідою і дітьми

дочка Марійка Бойчук з мужем Орестом і донею Адріяною

ВЕСЕЛИХ СВЯТ ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

Рідні, Приятелям і Знайомим

бажають

Мейплвуд, Н. Дж. **Евгенія і Андрей Ратичі**

ІЗ СВІТЛИМ ПРАЗНИКОМ

Воскресення Христового

Веселих Свят

СВОЇЙ РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ

— бажає —

д-р Богдан і Богданна Худьо з Донями

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

пересилають

РІДНІ, ТОВАРИШАМ, ЗНАЙОМИМ і ШАНОВНИМ ПАЦІЄНТАМ

Д-р МАРКІЯН і ЯНКА МІГОЦЬКІ

з РОДИНОЮ

Clifton, N.J.

Веселих Свят

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ

бажають

Д-р ЯРОСЛАВ, ОЛЯ і МІСЬО СТАВНИЧІ

Ратерфорд, Н. Дж.

РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ

з днем

ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ

здоров'я, щастя і многих літ

бажають

СТЕФАНІЯ, ТЕОДОР, МИРОСЛАВА МИРОШНИЧЕНКИ

і

ГАЛИНА, ЛЮБОМИР КУЗЬМИ

Веселих Свят

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ

бажають

НЕСТОР і ТОБІ РОГОВСЬКІ

З Радісним Празником

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

бажають

ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ВСЬОГО НАЙКРАЩОГО

всім Рідним, Приятелям і Знайомим

ІВАННА і МИКОЛА ЧИРОВСЬКІ

з Родиною

Щиросердечно вітаємо

З СВЯТОМ ВОСКРЕСІННЯ

Рідних, Приятелів і Знайомих та бажаємо

ВЕСЕЛИХ та ЩАСЛИВИХ ВЕЛИКОДНІХ СВЯТ!

ЕВГЕН ГРИЦАЙ

ІВАН ЛУКІВ

ІГОР І ОЛЮНЬКА ЛУКІВ

з донечкою БОГДАННОЮ

ОЛЕГ І СОНЯ ЛУКІВ

з сином ДАНИЛКОМ

Веселих Свят

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ

бажають

д-р ВОЛОДИМИР, ІВАНКА, ДАНИЛО і РОКСОЛЯНА МАТКІВСЬКІ

Христос Воскрес!

З ВОСКРЕСЕННЯМ ХРИСТОВИМ

ВЕСЕЛИХ та ЩАСЛИВИХ СВЯТ

Рідні, Приятелям і Знайомим по обох боках океану

бажає

Мейплвуд, Н. Дж. **Люба Лапичак**

Веселих Свят

Воскресення Христового

Колегам, Знайомим і Пацієнтам

бажають

Дзвенислава і д-р Любомир Явний з родиною

С. Орендж, Н. Дж.

Найщиріші побажання

Веселих Свят

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

РОДИЧАМ, РОДИНІ, ЗНАЙОМИМ і ПРИЯТЕЛЯМ

засилають

д-р ЮРІЙ ПАДКОВСЬКИЙ

з дружиною НАТАЛЕЮ

і донечкою ХРИСТИНОЮ

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

РОДИНІ, ДРУЗЯМ і ЗНАЙОМИМ

Веселих Свят

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

бажають

д-р Богдар, Марта, Ляриса, Христя і Марко Ворохи

Веселих і Щасливих Свят

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ

— бажають —

д-р Адам і Ліда Якимів

з Родиною

Найщиріші побажання

Веселих Свят

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

РОДИЧАМ, РОДИНІ, ЗНАЙОМИМ і ПРИЯТЕЛЯМ

засилають

д-р ОРЕСТ ПАДКОВСЬКИЙ

з дружиною ВАРВАРОЮ

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

З ВОСКРЕСЕННЯМ ХРИСТОВИМ

Веселих та Щасливих Свят

Родині та Знайомим

бажає

Д-р Стефанія Гук з Родиною

С. Орендж, Н. Дж.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Веселих Свят

Воскресення Христового!

Родині, Знайомим і Приятелям

бажає

Д-р Евген Грабарчук

з РОДИНОЮ

РІДНИМ, ДРУЗЯМ і ЗНАЙОМИМ

з нагоди

ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ

висловлюємо щирі побажання

Веселих та Щасливих Свят!

ЛЮБОВ М. і МИРОСЛАВ РОГОВСЬКІ

Великдень 1981 Ірвінгтон, Н. Дж.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Рідні, Приятелям і Знайомим

ЩИРІ ПОБАЖАННЯ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

пересилають

д-р Роман і Ольга Граб

Шевченківські роковини в Картереті

Українська громада в рамцях УККА гідно пом'янула великого Тараса Шевченка.

Академія відбулася в неділю, 29-го березня, в середній школі при Рузвельт авеню, яку підготовила і виконала сумівська молодь під головуванням Володимира Юрченюка.

Академію розпочато американським гимном. Вступне слово сказав голова Відділу УККА інж. В. Янів. Привіт „Гопак" виконав танцювальний ансамбль „Воля". Доповідь про життя Тараса Шевченка виголосила Ірина Кушнір; Ларс Ларсон продеклямувала „Калину"; бандуристи „Юні Орли" під керівництвом В. Васьків заграли „Тарасову ніч". Декламацію „Розрита могила" виголосив Роман Матлага; „Думи мої" виконали на гітарах Олесь Кузишин і Ліда Самущак; „Мені однаково" деклямував Андрій Лишик. Знову виступали „Юні Орли" у складі: С. Лучка, О. Хамера, П. Лучка, Ю. Лучка, вони під керівництвом В. Васьків виконали в'язанку народних пісень. „Заповіт" виголосив Ігор Науменко.

Кількаразово виступав ансамбль СУМА, який під керівництвом хореографа В. Юрченюка виконав ряд українських народних танців, за що присутні нагороджували усіх виконавців оплесками.

На закінчення свята голова батьківського комітету Іван Кушнір подякував голові В. Юрченкові, Олі Васічко, Галі Науменко й усій молоді за те, що вклали багато праці у підготовку гарного свята, щоб пом'янути не злим, тихим словом генія українського народу Тараса Шевченка. Співом „Ще не вмерла Україна" закінчено це свято.

Василь Матлага

Шевченківський концерт у Ню Йорку

Цим разом публіка прийшла виявити свою пошану національному Пророкові, безсмертному Тарасові і явилась в залі Стайвесант школи, 22-го березня ц.р., досить численно на концерт у його честь.

Організаторами імпрези були Об'єднаний Комітет (КОУАО) і НТШ. Хор, яким диригував Л. Рейнарович, відспівав „Заповіт".

Інженер М. Шпонтак, послугуючись кількома влучними цитатами з Кобзаревих поезій, відкрив це свято. Про Шевченка, радше в світовому як національному аспекті, говорив д-р. І. Гурин. І це був правильний підхід до теми, бо щороку треба б опрацьовувати Шевченкову творчість, аналізуючи поодиноко різноманітність ідей і значення Кобзаря. На признання і похвалу Шевченкового генія навів прелегент багато голосів чужих авторитетів. Доклад був добре опрацьований.

Опісля виступили популярні, молоді бандуристи, тобто Концертовий ансамбль школи кобзарського мистецтва в Ню Йорку. Ця група існує вже досить довго. Тепер із молодим Юліяном Китастим, працюють бандуристи наполегливіше і починають матн деякі добрі успіхи.

Хоча їхній спів звучить інколи начебто садочково, але співаючи вони не детонують і бандури починають звучати чисто та ритмічно. А це для всякого виступу дуже важне. При виконуваних речах, в програмі можна завважити й імена композиторів.

Виглядає, що ансамбль є на добрій дорозі розвою. Ми почули декілька пісень-ліричного характеру, як: „Зоре моя вечірняя" Степового зі співом та скочного — без співу. Ю. Китастий співаючи „Думу" з „Невольника" муз. Глушка (з оцінкою його голосу треба ще підждати), повинен був поставити перед бандуру гучномовець до звук інструменту не доходив до слухачів.

У другій частині почули ми трьох солістів: сопрано, баритона і тенора. Перша виступала Л. Магун-Гурин з цікавими і рідко співаними піснями Лисенка: „Чи ми ще зійдемося знову", „Садок вишневий" та „Княжна".

Співала вона чисто, музикально, з правильною інтерпретацією, тільки провадження голосової лінії було дещо нерівне: може це із-за треми. Однак за її відвагу вибирати маловідомі і ще неспівані пісні, як ось особливо „Княжна", належаться їй найщиріші гратуляції. Акомпаньямент М. Сохан — добрий.

Л. Рейнарович відспівав Лисенкові: „Мені однаково", „Серенаду" (з „Гайдамаків"), та „Ой, Дніпре, мій Дніпре". Його державницьке: „Ой, Дніпре" подобалось слухачам.

Так, як у сопрано було багато рухів на сцені, так у тенора Титли було їх замало. І це було причиною, що пісня „Ой, три шляхи" Степового не зробило такого враження, як повинно було бути. Зате зворушливим і вдячним — „Минули літа молодії" О. Нижанківського (у програмці треба було правильно написати ім'я композитора), полонив він публіку. Обоїм їм музикально акомпаньювала Е. Палій.

На закінчення була справжня несподіванка, виконана Українським оперовим ансамблем. А саме з опери Атанаса Ліхнякевича: „Причинна" (лібретто за Шевченком композиторове) почули ми, при акомпаньяменті тільки фортепіяну Е. Палій, першу, досить коротку дію.

Радше символічною постановою був занятий М. Ябльонський. Співало тріо цих же самих співаків, що виступали з піснями. Їхній спів, як і хор за кулісами, звучав зовсім задовільно. Очевидно найбільшою невідомою рівняння був самий композитор, з якого існуванням зустрінулись ми всі вперше. А народився він у Києві 1883 році. Був співаком і композитором.

Наприклад, співу він вчився у самого славетного О. Мишуги. З першою еміграцією він опинився у Мехіко, де і ставив „Запорожця за Дунаєм", по-еспанськи. Звідтіля переїхав до Аргентини, де давав лекції співу і знову ставив цього „Запорожця" по-еспанськи. Він написав ряд сольоспівів і дві опери: „Причинну" і „Марію" (теж за Шевченком).

Помер у Буенос-Айресі, мабуть, 1958 року. Ця його музика, що її ми почули, звучить конвенціонально, в стилі „Катерини" Аркаса. Все ж таки, якщо б була оркестрівка, — а є чутки, що можна буде дістати її з Аргентини, — то оперу варто б поставити і почути в цілості.

Відспіванням гимну „Ще не вмерла Україна" закінчено різноманітне свято.

Теодор Терен-Юськів

Повіт Нассав в поклоні Шевченкові

Новообрана управа Відділу УККА в повіті Нассав підготувала свято Тараса Шевченка для ширшого громадянства, яке відбулося в неділю, 15-го березня, в Юніондейлі. Понад 250 осіб заповнили залю Українського Католицького Центру св. Володимира тут, щоб скласти поклін Пророкові України. Як на невелику тутешню громаду, така кількість була великим досягненням об'єднаної громади.

Сцена була прибрана силюетом Тараса Шевченка роботи мистця Ігоря Кучмака. Хор „Гомін України" розпочав свято відспіванням американського гимну і „Заповіту" Шевченка. Керувала хором молода дириґентка Христя Гураль-Пищимуха, яка хоч і є уже другим поколінням, народженим тут, в Америці, але з гордістю підкреслює своє українське походження і бездоганно співає українські пісні. Хор ще пізніше виконав кілька пісень до слів Т. Шевченка.

Вступне слово по-англійському сказав новообраний голова Відділу УККА Йосиф Хома.

Святочну доповідь виголосив о. д-р Семен Гаюк, парох української автокефальної православної церкви св. Михаїла в Юніондейлі. В доповіді о. д-р С. Гаюк підкреслив, що Т. Шевченко поетичним словом виступав відважно проти закріпачення українського народу і поневолення його російським царем. Вихований в час, коли український народ був побожний і слово Бог було в кожний час на устах народу, Шевченко ніколи не виступав проти Бога, — казав прелегент, — як тепер кажуть про нього підсовєтські „шевченкознавці".

Милою несподіванкою на святі був виступ наших найменших, дітей із садочку, з гуртовою деклямацією. Ці діти поза садочком майже всі вдома говорять по-англійському, але під опікою виховательок Олі Пищимухи і Варвари Романишин бездоганно проказали вірш „Мово рідна".

Учні Школи українознавства пописувалися деклямаціями з поезій Шевченка; тріо учениць цієї школи виступили з співом двох пісень: „Зоре моя вечірняя" і „На високій дуже кручі"; пісні підобрав і навчив тріо директор школи Іван Ваньквич.

Далі грали молоді бандуристи, учні Школи гри на бандурі імени Костя Місевича, яка існує при 42 Відділі ООЧСУ. Учителем школи в цей час є інж. Теодор Сенчишин. Молоді бандуристи з чуттям виконали три пісні. З бандурами також виступив Самостійний гурток бандуристів, колишніх учнів згаданої школи, які тепер є студентами різних коледжів. Виступила з народними танками недавно створена група танцюристів парохії св. Володимира; хореографія балерини Роми Приймн-Богачевської. Ця група своїм попиcом внесла в програму різноманітність і піднесла настрій свята, звеселяючи всіх. І це так — ми радіємо, маючи у нас велетня-поета і, як сказав хтось колись, що Шевченко має дату народження, але не має дати смерти. Він не вмер, а живе і житиме вічно між нами.

Кульмінаційною точкою в програмі була коротка сценка „Тарас пастушок". Виступ дітей приготовила мгр Катерина Мицьо. Підїї керівництвом діти вив'язалися бездоганно зі своїх ролей на сцені, за що присутні щирими оплесками прийняли молоденьких виконавців. Декорації для сцени виготовила мисткиня Ніна Радзюл. Свято закінчено співом українського гимну.

Н.Н.

Святочна Академія у пошану Шевченка в Бостоні

Заходом УККА у Бостоні, та у співпраці з молодечими організаціями СУМ-А, Пласт та Рідної Школи в Бостоні, тут неділя, 15-го березня цього року, було оголошена святочним днем. У цей день влаштовано святочну Академію — 120-річчя з дня смерти великого українського поета, Батька української нації — Тараса Григоровича Шевченка. Академія розпочалася в 12-ій годині вполудень у залі парохії української православної церкви св. Андрія. У вщерть виповненій залі з приємністю можна було побачити багато української молоді.

Академію відкрито відспіванням невмирущого „Заповіту" Т. Шевченка, що його виконав церковний хор церкви св. Андрія під диригентурою проф. Данила Садовського. У вступному слові заступник голови та референт зовнішніх зв'язків Відділу мгр Орест Щудлюк підкреслив цілий ряд важливих подій в історії української нації, які припадають у березні, з-перед і після Шевченківських часів. Потім він представив присутнім головного доповідача Юрія Мигайчука, докторанта Українських Катедр при Гарвардському університеті. Реферат був цікавим, змістовним і викликав велике зацікавлення присутніх, які прослухали його з великою увагою; нагородивши Ю. Мигайчука гучними оплесками.

Далі мистецькою програмою проводив культурний референт Відділу Володимир Федорів. У неї ввійшли такі точки: виступ 25-го Відділу Юнацтва СУМ-А ім. Бережани в Бостоні із спільною деклямацією „Шлях до слави" Маморського, котру підготовила головна виховниця Романа Михайлів. Учні Рідної Школи в Бостоні продеклямували вірші: „Думка", „Перебендя", а наймолодші — маленьку сцену із життя Т. Шевченка, підготовою шкільних дітей займалася Пясецька.

Гурток юнаків і юначок Пласту, яких підготував сеніор-пластун Мирослав Вінтонів, по-мистецькому виконав кілька музичних точок на скрипках.

Інж. Є. Мороз проспівав дві пісні: „Реве та стогне" і „Така її доля", акомпаньював піяніст М. Вінтонів.

Одною із точок, котра полонила серця усіх присутніх, був виступ хору молодих студентів-докторантів при Бостонському університеті. У цьому хорі є також кілька не-українців, але диригент Олесь Кузьма зумів їх навчити та по-мистецькому підготовити хор проспівав три пісні: „Дударик" муз. Леонтовича, „Павочка ходить", „Степом, степом".

Негоди. Треба дати О. Кузьмові велике признання за його працю і добре підготовані пісні. Публіка була захоплена і винагородила співаків гучними оплесками.

На закінчення програми культурний референт подякував всім виконавцям за їхню працю для звеличання цього великого свята, а також подякував всім, хто своєю присутністю вшанували селянського сина, кріпака, котрий став князем духа, рушієм всеплюдської культури.

Відспіванням українського національного гимну закінчено свято.

Д-р Іван Ділюк

Появилася книжка В. Дмитрова

Вест-Айсліп, Н. Й. — Цього року з місцевої друкарні „Мета" вийшла 352-сторінкова книжка „На порозі життя", авторства Володимира Дмитрова.

Книжка ця — мемуарного характеру, бо в ній автор розгортає свої спогади поміж Першою і Другою світовими війнами, з подій, що відбувалися ще в Україні.

В. Дмитрів у своїй передмові, зокрема звертається до молоді, написавши таке: „Я хочу дати великий, навчальний дар молодому поколінню, щоб наші діти і внуки добре застановилися і не робили таких диких помилок, які руйнують націю".

Цю книжку в ціні 17 долярів, можна замовляти в автора, написавши на адресу: Wladimir Dmytriw, 53 Sutton Ct., West Islip, N.Y., 11795, або телефонуючи на таке число: (516) 587-2571.

АНГЛОМОВНИЙ ЖУРНАЛ „Пекін Рев'ю" помістив статтю відомого китайського автора Ан Джігуо про демонстрації, які нераз відбуваються у Китаї. З одного боку він схвалив факт, що незадоволеним або покривдженим дозволяється вийти зі своїми протестами на вулицю, а з другого боку — схарактеризував їхні причини. Частину демонстрацій влаштовують „антисоціялістичні елементи", як каже Джігуо, і їх за це слід притягати до відповідальности, що і робить поліція і судівництво. Зате до демонстрацій, які влаштовують незадоволені чи покривджені, треба прислухатися, щоб пізнати причини й ті причини усунути. Цікаво, що редакція помістила цитату Мао про демонстрації, яку подав автор. Як і слід було сподіватися, Мао схвалює демонстрації, бо на його думку, „це зовсім природно, що виникають заворушення, коли суперечності у суспільному житті не полагоджуються, як слід."

Кергонксон в поклоні Шевченкові

У неділю, 8-го березня, місцева українська громада навколо Союзівки під спонзоруванням Відділу УККА вшанувала концертом Великого Кобзаря.

Програма концерту складалася із виступів хорових ансамблів, промови і деклямацій. Свято започатковано заспіванням „Заповіту" муз. Стеценка, що його виконав мішаний хор „Золотий Гомін" разом із шкільним хором під диригентурою проф. В. Бакума. Цікавую і змістовну доповідь п.н. „Шевченко в контексті світової літератури" виголосила член редакції щоденника „Свобода" ред. Людмила Волянська. У доповіді, базованій на підставі найновіших публікацій донедавно головного літературного критика Київського „Всесвіту" Вадима Скуратовського, що згадала за його нові думки й насвітлення творчости Шевченка засуджено та позбавлено праці, вказано на всеплюдську велич Шевченка і на значення його творчости, як одного з найбільших величин світової літератури.

Після доповіді жіночий хор під диригентурою проф. В. Бакума виконав пісню Степового „Зоре, моя вечірняя", а шкільний хор під диригентурою д-ра О. Волянського виконав дві пісні „Реве та стогне" та „Садок вишневий", муз. Кириченка. З деклямаціями виступили два юнаки: Андрій Цимбал із Школи українознавства, який продеклямував уривок із поеми „Княжна", і Орест Лебедевич із Пласту, який продеклямував з великим чуттям вірш „Розрита могила". Учні Школи українознавства під проводом дирекорки Дарії Хухри збірно продеклямували вірш „У Великдень на соломі". На закінчення мішаний хор „Золотий Гомін" під проводом проф. В. Бакума виконав три пісні: „Думи мої" Ворбкевича; „Сонце заходить" Роздольського, соліст В. Реннер, і „Світе тихий" Садовського, солісти Мирослава Кондра і Галина Хамула. Свято закінчено національним гимном.

Р.Б

Лос Анджелес вшанував Т. Шевченка

У неділю, 15-го березня, заходами управи Українського Культурного Осередку українська громада Лос Анджелесу величним концертом вшанувала великого пробудителя України, її національного Пророка та революціонера Тараса Григоровича Шевченка.

Простора авдиторія УКО вітала численне громадянство гарно вдекорованою сценою та святочним дружнім настроєм, який панував в ній у цей день.

Коротким словом відкрив цю імпрезу енергійний та працьовитий голова УКО д-р Роман Кульчицький. Слідували американський славень, а за ним „Заповіт" Т. Шевченка у виконанні українського мішаного хору „Кобзар" під кермою маестра Володимира Боженка, у фортепіяновому супроводі професора Лесі Куриленко-Вахнянин. Бездоганно виконали інсценізацію-сценку „Тарасика сон", а також пісні та деклямації школярі української Рідної Школи під кермою невтомної Люби Кеске.

Пісні композицій М. Лисенка до поезій Тараса Шевченка фахово по-мистецькому виконала Мирослава Крук.

Слідувала святочна доповідь на тему „Шевченко — нескорений борець за волю України", яку добре опрацював і виголосив д-р Олег Снилик.

Професор університету Невади Вірко Белей у своїм гостинним виступі виконав на фортепіяні з фаховою прецизністю прелюд на українські мотиви Бориса Лятошинського та скерцо ч. 3 Шопена.

Мистецьке читання „Послання" Т. Шевченка виконав Святополк Шумський. І так, як завжди, прийшло укороновано репертуаром чудової української пісні у фаховому виконанні славного хору „Кобзар".

Українським національним славнем закінчено цю вдалу імпрезу в поклоні великому Тарасові Шевченкові.

Всі мистецькі виступи наша громада вітала рясними оплесками у щирому захопленні.

Автор цих рядків, який був тоді керівником програми, подякував учасникам-виконавцям, голові УКО д-рові Р. Кульчицькому та організаційній керівниці Тайні Німрод та висловив признання за успішну підготову переведення імпрези.

Святослав Шумський

Христос Воскрес

Тільки в Христі...

(Продовження зі стор. 1)

Люди, щоб усунути недомагання та зловживання у державі, часто покладають великі надії на зміну ладу, уряду, чи провідників. Та важливішою є зміна самої людини, її визволення з-під фальшивих ідей, надій, цілей, а найважніше — від її ненормального, грішного життя. „Коли ви воскресли з Христом, то шукайте того, що вгорі" (Кол. 3: 1). „Коли Син визволить вас, то справді ви будете вільні" (Івана 8: 34-36). Щасливі ми, якщо наша віра настільки зріла і взнесла, що ми можемо сказати за ап. Павлом, який за Христа багато натерпівся: „Я все можу в Тім, що Мене підкріпляє" (Филип. 4: 13).

Воскреслий Христос кріпить нашу віру, що Бог сильніший за ворогів, і має і для нашого народу Свій „третій день". Т. Шевченко про цей день пише:

„... Встане Україна,
І розвіє тьму неволі.
Світ правди засвітить,
І помоляться на волі —
Невольничі діти!..."

У цій вірі вітаємо найщиріше ввесь наш український народ та його церковний і народний провід: Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

Великдень, 1981 року

Володимир Багрій,
Президент

Паст.
Володимир Боровський,
Секретар Консисторії Української Євангельсько-Реформованої Церкви в екзилі.

„Христос живе..."

(Закінчення зі стор. 1)

поклоніння Богові в „дусі та в правді" і де Його послідовники палають місійним духом і працюють для будови Його Царства. Так, Він воскрес, Він живе і ми жити будемо, бо Він сказав: „Я живу й ви жити будете!" „Я знаю мій Відкупитель живе!" — проголошує вірою праведник Старого Заповіту.

О, яка радість Великодня — Христос живе не тільки в історії, не тільки високо на небі, де ніхто не може досягнути Його, — Він живе з нами тут і Він живе з Церквою Своєю в Україні!...

Тому не тільки червоне безбожжя, але й „сили адові не переможуть її!" (Єв. Матвія 16: 18).

Бажаємо всім віруючим у Бога тут і в Україні Богом благословенного Великодня. Радійте, бо —

Христос Воістину Воскрес!

Пастор Олекса Гарбузюк
Голова Всеукраїнського Єв. Баптистського Братства

Пастор
Володимир Домашовець
Генеральний Секретар

Школа ім. Л. Українки у поклоні Т.Г.Шевченкові

У житті кожної школи велике педагогічне і пізнавальне значення має святкування великих подій у житті даного народу та ювілеїв визначних людей. Український народ особливо урочисто та кожнорічно і не без причин відзначає дату народження Великого Сина України Тараса Г. Шевченка. Особливо побажано, щоб світлий ювілей Генія нашого народу відзначала шкільна та студентська молодь. Шевченко ж закликав до науки та знання.

Враховуючи потребу кращого вивчення та пізнання Шевченкової творчости, Школа українознавства ім. Лесі Українки в Сиракюзах, під керівництвом директора д-ра Мирона Ткача, і цього року влаштувала Шевченківське Свято. Учнівський концерт, підготовлений мгром Миколою Дупляком, відбувся у шкільній залі в суботу, 21-го березня, після навчання. На концерті було чимало батьків.

Найбільш зворушливими на шкільних святах бувають пописи найменших дітей. І цим разом на сцені було найбільше учнів початкових кляс. Школа, однак, що учні найстарших кляс беруть участь у концертах рідко, бо й не вимагають від них особливої участи їхні вчителі.

На нинішнє Свято всі виконавці програми були гарно одягнені в народні вбрання і робили приємне враження. Сцену прикрашував великий портрет Т. Шевченка, що його на це Свято намалював учень XI кляси Стефан Кохан. Майбутнього артиста-маляра присутні нагородили за це рясними оплесками.

Програма концерту була велика, складалася з кількох частин. Доловідь про Шевченка виголосив Віктор Тимченко (кл. XI); деклямації поезій Шевченка і про Шевченка: „Тополя"—деклямували Лариса Грицик і Коля Гнатів (кл. I); „Встала весна"—Павло і Таня Тимченки (кл. II); „Думи мої"—Данилко і Коля Голь (кл. III); „Сестрі"—Софійка Бутенко (кл. УІ); „Тарасова ніч"—Леся Луцишин (кл. УІІ); „Минают дні..."—Яруся Дупляк (кл. УІІ); „До Основ'яненка"—Оксана Дупляк (кл. УІ); „Мені тринадцятий минало"— Богдан Ємець (кл. УІІІ); „Розрита могила"—Маруся Пічкур (кл. IX). Збірні деклямації: „Тобі Тарасе", М. Дяченко, виконали учні кляс I і II; „Україну", авторства 10-річної дівчинки з України Жені, виконали діти кляс III і IУ; „Перебендя" рецитували учні кляси УІІІ; інсценізація „Дід Іван" М. Маморського —сценка про Тараса у власному опрацюванні Христини Клюфас, виконав садочок; мелодії на скрипці— „Думи мої" і „Реве та стогне Дніпр широкий" виконала Галинка Ємець з УІ кляси; мелодії на гітарах: „Реве та стогне Дніпр широкий", „Мати доню колихала" й „Звідси гора" виконали Оксана і Яруся Дупляк; мелодії на бандурах: „Взяв би я бандуру"—дует, виконали Христина Клюфас і Леся Луцишин; „Думи мої" й „Іде дощ"—виконали десять юних бандуристів. Це був, до речі, вдалий дебют наших любителів бандури, доказ їхнього поступу в навчанні під керівництвом Христини Клюфас; „Поклін тобі, Тарасе" проспівали учні I і II кляс; „Думи мої", „Учітеся" і „Заповіт" виконав шкільний хор під керівництвом Марусі Качмар.

Програма концерту була складена так, щоб у ній чергувалися виступи, незалежно від віку чи кляси виконавців. Не всі точки програми були однаково добре вивчені учнями, бо й не можна сподіватися однакових вислідів: діти працюють над собою, вчаться, а батькам треба б їм допомагати і заохочувати.

Шевченківський концерт у Школі ім. Лесі Українки — це гарний вклад українських дітей у звеличання та вшанування національного Пророка Тараса Шевченка у 120-річчя з дня його народження.

Мгр Микола Дупляк

ГУЦУЛИ ПЛЯНУЮТЬ З'ЇЗД

Українське Світове Об'єднання Гуцулів плянує відбути свій черговий діловий з'їзд під час кінця тижня 23-го і 24-го травня ц. р. на оселі Українського Братського Союзу „Верховина" у Ґлен Спей, Н. Й. Подробиці про цей з'їзд, як і повна програма, будуть подані у дальших вістках і оголошеннях.

ЗУСТРІЧ З Я. СУСЛЕНСЬКИМ В КЛІВЛЕНДІ

Клівленд, Огайо. — В середу, 22-го квітня ц.р., у приміщеннях Джан Каррол університету відбудеться зустріч з Яковом Сусленським, головою Товариства Єврейсько-Українських Взаємин, який прибув з відвідинами до З'єднаних Стейтів Америки з Єрусалиму. Зустріч спонзорують Український Злучений Комітет — Відділ УККА в Клівленді та Інститут для вивчення совєтських і східньонімецьких проблем при згаданому університеті.

ПРОДАЖ ВЕЛИКОДНЬОГО ПЕЧИВА

Ню Йорк, Н. Й. — У Велику п'ятницю, 24-го квітня ц.р., 64-ий Відділ Союзу Українок Америки влаштовує продаж Великоднього печива по відправі в церкві св. Юра. Управа відділу запрошує усіх заходити до Домівки СУА при 108 Друга авеню і закупити для себе потрібне печиво на Великдень.

ВЕЛИКОДНЯ СЛУЖБА БОЖА — В УКРАЇНУ

Мейплвуд, Н. Дж. — На Великдень за старим стилем 26-го квітня ц. р., в год. 11:45 ранку, безпосередньо передаватиметься в Україну та в інші східньоевропейські країни через „Голос Америки" Великодня Служба Божа з місцевої української православної церкви Св. Вознесіння. Служитиме настоятель церкви о. Іван Наконечний і протодиякон Володимир Поліщук. Співатиме парафіяльний хор під проводом Леоніда Харченка. Керівник передачі — Віктор Кулій з Вашінгтону.

Монтаж з програми передаватиметься також і в Світлий Понеділок.

Церква Св. Вознесіння вже і в минулому влаштовувала багато радіопередач, як надавання Воскресної Утрені та щорічні різдвяні програми, але це вперше передача передаватиметься в Україну.

Окружний Комітет Відділів УНС Ютика-Сиракюзи, Н. Й.

повідомляє, що

в неділю, 3 травня 1981 р., о год. 2:30 по пол. в залі Українського Народного Дому
1317 West Fayette St., Syracuse, N. Y.

відбудуться

ЗВИЧАЙНІ РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
Окружного Комітету Відділів УНС Ютицько-Сиракюзької Округи

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття;
2. Вибір президії;
3. Вибір Номінаційної Комісії;
4. Відчитання протоколу з попередніх загальних зборів і його прийняття;
5. Звіти членів Управи: голови, секретаря і касира;
6. Звіт Контрольної Комісії;
7. Дискусія над звітами і уділення абсолюторії уступаючій Управі;
8. Вибір Управи і Контрольної Комісії на рік 1981;
9. Доповідь ВАСИЛЯ ОРІХОВСЬКОГО — головного організатора УНС;
10. Дискусія;
11. Затвердження пляну праці на біжучий рік;
12. Внески, запити і закриття зборів.

До участи в зборах зобов'язані предсідники, секретарі, касири, конвенційні делеґати й інші урядовці відділових Управ, а саме: 21, 38, 39, 58, 121, 192, 202, 215, 263, 271, 283, 317, 330, 484.

У зборах візьме участь:

ВАСИЛЬ ОРІХОВСЬКИЙ — гол. організатор УНС

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

ІВАН ПІГУЛЯК *почесний голова* — **ВОЛОДИМИР ЗАПАРАНЮК** *почесний голова*

Д-р ІВАН ГВОЗДА *голова* — **ЯРОСЛАВ СЕНИШИН** *секретар*

МИКОЛА ВЕЛИЧ, *касир*

ЦЕНТРАЛЯ УКРАЇНСЬКИХ КООПЕРАТИВ АМЕРИКИ (ЦУКА)

Христос Воскрес! — *Воістину Воскрес!*

вітає

З РАДІСНИМ ГОМОНОМ ВЕЛИКОДНІХ ДЗВОНІВ ВИСОКОПРЕОСВЯЩЕННИХ ІЄРАРХІВ ТА ВСЕЧЕСНЕ ДУХОВЕНСТВО УКРАЇНСЬКИХ ЦЕРКОВ, ЧЛЕНІВ НАШИХ КООПЕРАТИВ, УПРАВИ ВСІХ НАШИХ ЦЕРКОВНИХ, КУЛЬТУРНИХ, НАУКОВИХ, МОЛОДЕЧИХ, КОМБАТАНТСЬКИХ, ХАРИТАТИВНИХ ТА ПОЛІТИЧНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ В АМЕРИЦІ, КАНАДІ І В РОЗСІЯННІ ТА ВСЕ УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО.

За Раду ЦУКА:

РОМАН МИЦИК *голова Ради* — **НЕСТОР ФИЛИПОВИЧ** *секретар* — **ДМИТРО ГРИГОРЧУК** *голова Управи*

Українська Федеральна Кредитова Кооператива „САМОПОМІЧ" в ЧІКАҐО, ІЛЛ.

Українська Федеральна Кредитова Кооператива „САМОПОМІЧ" в НЮ ЙОРКУ, Н. Й.

Українська Православна Кредитова Кооператива в НЮ ЙОРКУ, Н. Й.

Українська Федеральна Кредитова Кооператива „САМОПОМІЧ" в ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ.

Українська Федеральна Кредитова Кооператива „САМОПОМІЧ" в НЮАРКУ, Н. ДЖ.

Українська Федеральна Кредитова Кооператива в РОЧЕСТЕР, Н. Й.

Українська Федеральна Кредитова Кооператива „САМОПОМІЧ" в ТРЕНТОНІ, Н. ДЖ.

Українська Федеральна Кредитова Кооператива „САМОПОМІЧ" в ДЕТРОЙТІ, МІШ.

Українська Федеральна Кредитова Кооператива „САМОПОМІЧ" в ПАРМІ, ОГАЙО

Українська Федеральна Кредитова Кооператива СВ. АНДРІЯ в С. БАВНД БРУКУ, Н. ДЖ.

Українська Федеральна Кредитова Кооператива „САМОПОМІЧ" в ЕЛІЗАБЕТ, Н. ДЖ.

Українська Федеральна Кредитова Кооператива в ГАРТФОРДІ, КОНН.

Українська Кредитова Кооператива „ОСНОВА" в КЛІВЛЕНДІ, ОГАЙО

Українська Федеральна Кредитова Кооператива „САМОПОМІЧ" в БАЛТІМОРІ, МД.

Українська Федеральна Кредитова Кооператива СУМА в ЙОНКЕРСІ, Н. Й.

Українська Федеральна Кредитова Кооператива „САМОПОМІЧ" в ФІЛАДЕЛЬФІЇ, ПА.

Українська Федеральна Кредитова Кооператива „САМОПОМІЧ" в ЧЕСТЕРІ, ПА.

Українська Федеральна Кредитова Кооператива „САМОПОМІЧ" в СИРАКЮЗАХ, Н. Й.

Українська Федеральна Кредитова Кооператива „САМОПОМІЧ" в ПАССЕЙКУ, Н. ДЖ.

Українська Федеральна Кредитова Кооператива „САМОПОМІЧ" в ПІТСБУРГУ, ПА.

Українська Кредитова Кооператива в МІННЕАПОЛІС, МІНН.

Українська Кредитова Кооператива „БУДУЧНІСТЬ" в ДЕТРОЙТІ, МІШ.

Українська Кредитова Кооператива в МІЛВОКІ, ВИС.

Українська Федеральна Кредитова Кооператива в БОФАЛО, Н. Й.

Українська Кредитова Кооператива в ЛОРЕЙНІ, ОГАЙО

Українська Братська Кредитова Кооператива в СКРЕНТОНІ, ПА.

Українсько-Американська Кредитова Кооператива в МАЯМІ, ФЛА.

Українська Братська Федеральна Кредитова Кооператива в БОСТОНІ, МАСС.

Українсько-Американська Кредитова Кооператива Арізони в ФІНІКС, АРІЗ.

Українська Кредитова Кооператива „ТРИЗУБ" в КАНТОНІ, ОГАЙО

Українська Кредитова Кооператива в КЕРГОНКСОНІ, Н. Й.

Українська Кредитова Кооператива в ЛЬОС АНДЖЕЛЬОС, КАЛІФ.

Українська Харчева Кооператива „САМОДОПОМОГА" в ЧІКАҐО, ІЛЛ.

Українська Видавнича Кооператива „ЧЕРВОНА КАЛИНА" в НЮ ЙОРКУ, Н. Й.